

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

вул. Хрещатик, 42а, м. Київ, 01601, e-mail: inbox@vaks.gov.ua,
веб-сайт: <https://hcac.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ 42836259

Вих №: 991/4151/23/13761/2023

Дата: 12.05.2023

Справа № 991/4151/23

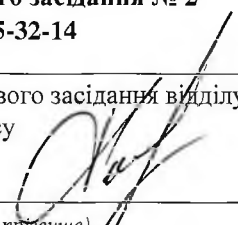
Провадження № 2-а/991/12/23

Головуючий суддя: Хамзін Т. Р.

судді: Мойсак С. М.

Михайленко В. В.

Повістка про виклик у судове засідання

Вищий антикорупційний суд <i>(найменування суду)</i>	Кому: Цеків Сергій Павлович
викликає Вас у процесуальному статусі: відповідач	Місцезнаходження/ місце проживання: вул. Садова, будинок 27, квартира 2, м. Ялта, АР Крим e-mail: pressgd@duma.gov.ru info@council.gov.ru
на 16:50 17.05.2023	Копії документів, які надсилаються разом із повісткою про виклик: 1. копія ухвали про відкриття провадження; 2. копія позовної заяви.
за позовною заявою центрального органу виконавчої влади Міністерство юстиції України до Цеків Сергій Павлович про стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції.	Додатково просимо надати документи, які посвідчують особу та підтверджують повноваження.
Місцезнаходження суду: вул. Хрещатик, 42а, м. Київ Зала судового засідання № 2 тел.: 044-235-32-14	У дводенний строк з дня одержання позовної заяви особа, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 ЗУ "Про санкції", має право подати відзив на позовну заяву.
Секретар судового засідання відділу забезпечення судового процесу Юлія ФІНЬКО <i>(підпис, ініціали, прізвище)</i>	

Пункт 7 частини 1 статті 125 КАС України, зобов'язує осіб, що беруть участь у справі повідомити суд про наявність поважних причин неможливості прибуття до суду у разі їх наявності.

Наслідки неприбуття за викликом суду

Пунктом 2 частиною 5, статті 283-1 КАС України, передбачено, що неявка в судове засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні

Пункт 9 частини 1 статті 125 КАС України зобов'язує осіб, що одержали повістку у зв'язку з відсутністю адресата, за першої можливості вручити її адресату.

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

вул. Хрещатик, 42а, м. Київ, 01601, e-mail: inbox@vaks.gov.ua,
веб-сайт: <https://hcac.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ 42836259

Вих №: 991/4151/23/13769/2023

Дата: 12.05.2023

Справа № 991/4151/23

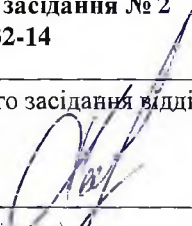
Провадження № 2-а/991/12/23

Головуючий суддя: Хамзін Т. Р.

судді: Мойсак С. М.

Михайленко В. В.

Повістка-повідомлення про судові засідання

Вищий антикорупційний суд <i>(найменування суду)</i>	Кому: Цеків Євген Сергійович
викликає Вас у процесуальному статусі: третя особа, яка не заявляє самостійні вимоги на предмет спору	Місцезнаходження/ місце проживання: вул. Євпаторійська, будинок 56, с. Мирне, АР Крим, Сімферопольський р-н e-mail: pressgd@duma.gov.ru info@council.gov.ru
на 16:50 17.05.2023	Копії документів, які надсилаються разом із повісткою-повідомленням про судові засідання:
за позовною заявою центрального органу виконавчої влади Міністерство юстиції України до Цеків Сергій Павлович про стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції.	1. копія ухвали про відкриття провадження;
Місцезнаходження суду: вул. Хрещатик, 42а, м. Київ Зала судового засідання № 2 тел.: 044-235-32-14	Додатково просимо надати документи, які посвідчують особу та підтверджують повноваження.
Секретар судового засідання відділу забезпечення судового процесу Юлія ФІНЬКО	
<i>(підпис, ініціали, прізвище)</i>	
Пункт 9 частини 1 статті 125 КАС України зобов'язує осіб, що одержали повістку у зв'язку з відсутністю адресата, негайно повідомити про неї адресата.	

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

вул. Хрещатик, 42а, м. Київ, 01601, e-mail: inbox@vaks.gov.ua,
веб-сайт: <https://hcac.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ 42836259

Вих №: 991/4151/23/13772/2023
Дата: 12.05.2023

Справа № 991/4151/23
Провадження № 2-а/991/12/23
Головуючий суддя: Хамзін Т. Р.
судді: Мойсак С. М.
Михайленко В. В.

Повістка-повідомлення про судове засідання

Вищий антикорупційний суд (найменування суду)	Кому: Ланіна Ольга Євгенівна
викликає Вас у процесуальному статусі: третя особа, яка не заявляє самостійні вимоги на предмет спору	Місцезнаходження/ місце проживання: вул. Садова, будинок 27, квартири 2, м. Ялта, АР Крим
на 16:50 17.05.2023	e-mail: pressgd@duma.gov.ru info@council.gov.ru
за позовною заявою центрального органу виконавчої влади Міністерство юстиції України до Цеков Сергій Павлович про стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції.	Копії документів, які надсилаються разом із повісткою-повідомленням про судове засідання: 1. копія ухвали про відкриття провадження;
Місцезнаходження суду: вул. Хрещатик, 42а, м. Київ Зала судового засідання № 2 тел.: 044-235-32-14	Додатково просимо надати документи, які посвідчують особу та підтверджують повноваження.
Секретар судового засідання відділу забезпечення судового процесу Юлія ФІНЬКО	
(підпис, ініціали, прізвище)	
Пункт 9 частини 1 статті 125 КАС України зобов'язує осіб, що одержали повістку у зв'язку з відсутністю адресата, негайно повідомити про неї адресата.	

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

вул. Хрещатик, 42а, м. Київ, 01601, e-mail: inbox@vaks.gov.ua.

веб-сайт: <https://hcac.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ 42836259

Вих №: 991/4151/23/13773/2023

Дата: 12.05.2023

Справа № 991/4151/23

Провадження № 2-а/991/12/23

Головуючий суддя: Хамзін Т. Р.

судді: Мойсак С. М.

Михайленко В. В.

Повістка-повідомлення про судове засідання

Вищий антикорупційний суд <i>(найменування суду)</i>	Кому: Гусарова Ірина Прохорівна
викликає Вас у процесуальному статусі: третя особа, яка не заявляє самостійні вимоги на предмет спору	Місцезнаходження/ місце проживання: вул. Джанкойська, будинок 98, м. Сімферополь, АР Крим
на 16:50 17.05.2023	Копії документів, які надсилаються разом із повісткою-повідомленням про судове засідання: 1. копія ухвали про відкриття провадження;
за позовною заявою центрального органу виконавчої влади Міністерство юстиції України до Цеков Сергій Павлович про стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції.	Додатково просимо надати документи, які посвідчують особу та підтверджують повноваження.
Місцезнаходження суду: вул. Хрещатик, 42а, м. Київ Зала судового засідання № тел.: 044-235-32-14	
Секретар судового засідання відділу забезпечення судового процесу Юлія ФІНЬКО	
<i>(підпис, ініціали, прізвище)</i>	
Пункт 9 частини 1 статті 125 КАС України зобов'язує осіб, що одержали повістку у зв'язку з відсутністю адресата, негайно повідомити про неї адресата.	

У Х В А Л А
про відкриття провадження у справі

12 травня 2023 року

м.Київ

Вищий антикорупційний суд колегією суддів у складі головуючого судді Хамзіна Т.Р., суддів Михайленко В.В., Мойсака С.М., розглянувши матеріали за позовом Міністерства юстиції України, місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Архітектора Городецького, 13, ідентифікаційний код юридичної особи 00015622 до Цекова Сергія Павловича, дата народження: _____ року, місце проживання: Автономна Республіка Крим, _____, РНОКПП _____ про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції»,

ВСТАНОВИВ:

11 травня 2023 року до Вищого антикорупційного суду надійшла позовна заява Міністерства юстиції України до Цекова Сергія Павловича.

Позивач, посилаючись на наявність підстав, передбачених ст. 5-1 Закону України «Про санкції», просить застосувати до Цекова С.П. санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», та стягнути в дохід держави активи, якими він прямо чи опосередковано володіє.

Згідно з протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 11.05.2023 для розгляду адміністративної справи визначено колегію суддів Вищого антикорупційного суду у складі головуючого судді Хамзіна Т.Р., суддів Михайленко В.В., Мойсака С.М.

Розглянувши позовну заяву та додані до неї матеріали, суд дійшов висновку про наявність підстав для прийняття її до розгляду та відкриття провадження у справі з огляду на таке.

1. Щодо суб'єкта звернення із позовною заявою

Частиною 4 ст. 5 КАС України передбачено право суб'єктів владних повноважень виключно у випадках, визначених Конституцією та Законами України, звернутися до адміністративного суду.

Згідно з абз. 2 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про санкції» заява щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», подається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, до суду в порядку, визначеному статтею 5-1 цього Закону. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 635 від 27.05.2022 таким органом є Міністерство юстиції України, яке звертається до суду з позовами та бере участь у справах про застосування санкцій.

Отже, позовна заява подана належним суб'єктом. Позивач є особою, яка має адміністративну процесуальну дієздатність, матеріали позовної заяви містять документи на підтвердження повноважень особи, якою підписана позовна заява.

2. Щодо дотримання правил підсудності

Згідно з ч. 5 ст. 22 КАС України Вищий антикорупційний суд вирішує адміністративні справи щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», як суд першої інстанції. У ч. 2 ст. 5-1 Закону України «Про санкції»

зазначено, що центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, із заявою щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», звертається до Вищого антикорупційного суду.

Отже, позовна заява підсудна Вищому антикорупційному суду та підлягає розгляду за правилами адміністративного судочинства.

3. Щодо підстав звернення із позовною заявою

Санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», може бути застосована лише в період дії правового режиму воєнного стану та за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів (абз. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції»).

Зі змісту позовної заяви та матеріалів, доданих до неї, вбачається, що стосовно Цекова С.П. санкцію у виді блокування активів застосовано Рішенням РНБО від 07.09.2022 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», яке введено в дію Указом Президента України № 637/2022 від 07.09.2022.

У зв'язку із військовою агресією російської федерації проти України Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан, дія якого неодноразово продовжувалася. Указом Президента України від 06.02.2023 № 58/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» дію воєнного стану продовжено з 05:30 19 лютого 2023 року на 90 діб.

Наявність цих двох обставин: блокування активів та дія воєнного стану є підставами для звернення Міністерства юстиції із цим позовом.

4. Щодо дотримання формальних вимог до форми та змісту позовної заяви

Позовна заява подана із додержанням вимог, визначених у статтях 160, 161, ч. 1 ст. 283-1 КАС України. Суд не встановив перешкод для відкриття провадження в адміністративній справі, передбачених статтями 169, 170, 283-1 КАС України.

5. Щодо форми адміністративного судочинства

Згідно з ч. 1 ст. 12 КАС України адміністративне судочинство здійснюється за правилами, передбаченими цим Кодексом, у порядку позовного провадження (загального або спрощеного).

Спрощене позовне провадження призначене для розгляду справ незначної складності та інших справ, для яких пріоритетним є швидке вирішення справи. Загальне позовне провадження призначене для розгляду справ, які через складність або інші обставини недоцільно розглядати у спрощеному позовному провадженні (ч. 2, 3 ст. 12 КАС України).

Статтею 283-1 КАС України передбачено особливості провадження у справах про застосування санкцій.

Згідно з ч. 4 ст. 283-1 КАС України справа про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», вирішується колегією у складі трьох суддів Вищого антикорупційного суду протягом 10 днів з дня надходження позовної заяви до суду.

Санкція у вигляді стягнення активів фізичних або юридичних осіб в дохід держави може бути застосована лише в період дії правового режиму воєнного стану (абз. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції»).

Оскільки справи про застосування санкцій відносяться до категорії термінових адміністративних справ та не підпадають під перелік справ, які відповідно до ч. 4 ст. 12 КАС України розглядаються виключно за правилами загального позовного провадження, цю справу належить розглядати за правилами спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін з урахуванням особливостей, визначених статтею 283-1 КАС України.

6. Щодо залучення третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог

У позовній заяві позивач зазначає третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог (Ланіна О.Є., Цеков Є.С., Гусарова І.П.).

Водночас клопотання про залучення цих юридичних осіб до участі у справі, як це передбачено ч. 2 ст. 49 КАС України, позивач не заявляє.

Згідно з ч. 2 ст. 49 КАС України треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, можуть вступити у справу на стороні позивача або відповідача до закінчення підготовчого засідання або до початку першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження, у разі коли рішення у справі може вплинути на їхні права, свободи, інтереси або обов'язки. Вони можуть бути залучені до участі у справі також за клопотанням учасників справи. Якщо адміністративний суд при вирішенні питання про відкриття провадження у справі або при підготовці справи до судового розгляду встановить, що судові рішення може вплинути на права та обов'язки осіб, які не є стороною у справі, суд залучає таких осіб до участі в справі як третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору.

Про залучення третіх осіб до участі у справі суд постановляє ухвалу, в якій зазначає, на які права чи обов'язки такої особи та яким чином може вплинути рішення суду у справі (ч. 5 ст. 49 КАС України).

У позовній заяві порушується питання про стягнення в дохід держави, у тому числі, активів, право власності на які зареєстроване за Ланіною О.Є., Цековим Є.С.

Позивач стверджує, що відповідач прямо чи опосередковано вчиняє дії тотожні за змістом здійсненню права розпорядження щодо активів, які зареєстровані за вищевказаними особами, а тому наявні підстави для стягнення цих активів в дохід держави.

Відтак, рішення у справі може вплинути на права та обов'язки Ланіної О.Є. та Цекова Є.С.

Питання про стягнення в дохід держави активів, що належать Гусаровій І.П., позивач не порушує. Проте вона є співвласником нерухомого майна 1/2 частку якого позивач просить стягнути в дохід держави. Тому суд вважає, що рішення у справі щодо належного їй нерухомого майна, може вплинути і на її права та обов'язки.

Таким чином, суд вважає за необхідне залучити вищевказаних осіб до участі у справі у якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача.

Керуючись статтями 12, 49, 171, 243, 248, 268-270, 283-1 КАС України, суд

УХВАЛИВ:

1. Прийняти позовну заяву Міністерства юстиції України до Цекова Сергія Павловича про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», до розгляду та відкрити провадження у справі.

2. Справу розглядати за правилами спрощеного позовного провадження з урахуванням положень ст. 283-1 КАС України колегією суддів у складі трьох суддів (головуючого судді Хамзіна Т.Р., суддів Михайленко В.В., Мойсака С.М.).

3. Призначити справу до розгляду в судовому засіданні з повідомленням (викликом) учасників справи, яке відбудеться **17 травня 2023 року о 16 годині 50 хвилин** у залі судового засідання Вищого антикорупційного суду за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42А.

4. Особі, щодо якої ставиться питання про застосування санкції (Цекову С.П.), у дводенний строк із дня одержання позовної заяви, але не пізніше 17 травня 2023 року подати відзив на позовну заяву.

5. Залучити в якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача:

- Ланіну Ольгу Євгенівну, місце проживання: Автономна Республіка Крим, РНОКПП: _____ ;
- Цекова Євгена Сергійовича, місце проживання: Автономна Республіка Крим, _____, РНОКПП: _____ ;
- Гусарову Ірину Прохорівну, місце проживання: Автономна Республіка Крим, _____, РНОКПП: _____ ;

6. Запропонувати третім особам, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача надати пояснення та докази не пізніше 17 травня 2023 року.

7. Роз'яснити учасникам справи, що письмові докази, які подаються до суду, повинні бути оформлені відповідно до вимог статті 94 КАС України, зокрема вони подаються в оригіналі або в належним чином засвідченій копії, а якщо для вирішення спору має значення лише частина документа, подається засвідчений витяг з нього. Копії документів вважаються засвідченими належним чином, якщо їх засвідчено в порядку, встановленому чинним законодавством, зокрема учасник справи підтверджує відповідність копії письмового доказу оригіналу, який знаходиться у нього, своїм підписом із зазначенням дати такого засвідчення.

8. Негайно повідомити про дату, час та місце судового засідання позивача, відповідача (особу щодо якої ставиться питання про застосування санкції), третіх осіб шляхом надіслання тексту повістки на офіційну електронну адресу, а за її відсутності – кур'єром або за відомим суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку.

9. Роз'яснити, що згідно з статтями 268, 283-1 КАС України учасник справи вважається повідомленим належним чином про дату, час та місце розгляду справи з моменту оприлюднення судом на веб-порталі судової влади України відповідної ухвали про відкриття провадження у справі, дату, час та місце судового розгляду. Неявка в судові засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

10. Повідомити учасників справи про можливість одержання інформації по справі зі сторінки на офіційному веб-порталі «Судова влада України» за наступною адресою: <https://hcas.court.gov.ua>.

11. Ухвалу про відкриття провадження у справі оприлюднити на веб-порталі судової влади України.

12. Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання та оскарженню не підлягає.

13. Ухвалу складено та підписано 12 травня 2023 року.

Головуючий суддя

Судді

ВИГОТОВЛЕНО З АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ
ДОКУМЕНТООБИГУ СУДУ

Ухвала (вирок) набрала(в) законної сили

12.05.2023

Ю.В. Фінько

Г.Р. Хамзін

В.В. Михайленко

С.М. Мойсак

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

Мін'юст
вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ 01001
Тел.: (044) 264-23-93, факс: (044) 271-17-83
E-mail: callcentre@minjust.gov.ua
themis@minjust.gov.ua
Web: <http://www.minjust.gov.ua>
Код згідно з ЄДРПОУ 00015622

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД
01601, м. Київ, просп. Перемоги, 41

ПОЗИВАЧ: МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
вул. Горобецького, 13, м. Київ, 01001
Код згідно з ЄДРПОУ: 00015622
e-mail: callcentre@minjust.gov.ua;
themis@minjust.gov.ua
тел. (044) 486 51 90

*особа, яка діє від імені Міністерства
юстиції України:*

Міністр юстиції України
Малюська Денис Леонідович
вул. Горобецького, 13, м. Київ, 01001
для зв'язку: (067) 500 98 03

ВІДПОВІДАЧ
(особа, до якої застосовується санкція):

Цєков Сергій Павлович
РНОКПП:
адреса:

e-mail: presscd@duma.gov.ru
info@Council.gov.ru
тел.: не відомий

**Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:**

Ланіна Ольга Євгенівна
РНОКПП:
адреса:

e-mail: presscd@duma.gov.ru
info@Council.gov.ru
тел.: не відомий

**Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:**

Цєков Євген Сергійович
РНОКПП:
адреса:

e-mail: presscd@duma.gov.ru
info@Council.gov.ru
тел.: не відомий

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД	
Вх. №	1-841/23-13У
11	05 23
Підпис	

612794

Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог: Гусарова Ірина Прохорівна
РНОКПП:
адреса.

е-пошта: не відомий
тел.: не відомий

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про застосування санкцій,
передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції»

1. Вступна частина позовної заяви. Правове обґрунтування підстав подання позовної заяви

1.1. Преамбула

Згідно із статтею 2 Конституції України, що є Основним Законом України, суверенітет України поширюється на всю її територію.

Україна є унітарною державою.

Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

1.2. Міжнародне законодавство

Україна та російська федерація є членами Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН) з 24 жовтня 1945 року. Так, відповідно до частини першої статті 1 Статуту ООН Організація Об'єднаних Націй переслідує мету підтримувати міжнародний мир і безпеку і з цією метою вживати ефективних колективних заходів для запобігання і усунення загрози миру і подавлення актів агресії чи інших порушень миру, проводити мирними засобами відповідно до принципів справедливості і міжнародного права налагодження чи дозвіл міжнародних спорів чи ситуацій, які можуть призвести до порушення миру.

Згідно з пунктом 2 статті 2 Статуту ООН усі Члени Організації Об'єднаних Націй добросовісно виконують взяті на себе за цим Статутом зобов'язання, щоб забезпечити їм всім у сукупності права й переваги, що випливають із належності до складу Членів Організації.

Відповідно до пункту 4 статті 2 Статуту ООН усі Члени Організації Об'єднаних Націй утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканиості або політичної незалежності будь-якої держави, так і якимось іншим чином, несумісним із Цілями Організації Об'єднаних Націй.

Згідно з пунктом 2 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 02 березня 2022 року (A/ES-11/L.1) встановлено факт агресії РФ проти України, зокрема зазначено, що Генеральна Асамблея висловлює глибоке співчуття з приводу агресії, вчиненої РФ на території України у порушення пункту 4 статті 2 Статуту ООН.

Таким чином, російська федерація – держава, яка відповідно до Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 3314 «Визначення агресії» від 14 грудня 1974 року визнана державою-агресором і здійснює збройну агресію проти України, нічим не виправдану і не спровоковану.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української РСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути зміцнена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української РСР схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Територія України є неподільною і недоторканою.

Спланована заздалегідь збройна агресія рф проти України розпочалася 20 лютого 2014 року, коли були зафіксовані перші випадки порушення збройними силами рф всупереч міжнародно-правовим зобов'язанням порядку перетину державного кордону України в районі Керченської протоки та використання рф своїх військових формувань, дислокованих у Криму. Нелегітимно сформована в умовах російської воєнної окупації виконавча влада Автономної Республіки Крим провела псевдореферендум про входження Автономної Республіки Крим та міста Севастополя до складу рф. У протиправний спосіб, шляхом підписання президентом рф володимиром путіним та самозваними представниками Автономної Республіки Крим та міста Севастополя «договору про прийняття до російської федерації Республіки Крим і створення у складі російської федерації нових суб'єктів», відбулася поспішна, незаконна анексія цієї частини території України.

Наступна фаза збройної агресії рф проти України зосередилась на українському Донбасі. Підрозділи російського спецназу та інших збройних формувань рф, російські військові «у відпустці» та військові зрадники захопили місцеві органи влади, поліцейські відділки, військові об'єкти України в окремих районах Донецької і Луганської областей України.

28 лютого 2014 року відбулося Засідання Ради Безпеки ООН, на якому вперше було проінформовано членів цього єдиного міжнародного органу колективної безпеки про початок збройної агресії рф, яка відбулася на території Автономної Республіки Крим – території Незалежної України.

Станом на 01 березня 2014 року ситуація продовжувала загострюватися. Зокрема, рада федерації російської федерації приймає рішення про надання згоди президенту рф на використання військових підрозділів в Україні. Засідання ради федерації стало підставою проведення 7124-го засідання Ради Безпеки ООН, на якому у відкритому засіданні Постійний представник України при ООН вже публічно оцінив дії рф як акт агресії проти України. У своїх виступах позицію підтримали Члени Ради Безпеки ООН.

Досягнуті в подальшому за посередництва ОБСЄ, а також Німеччини і Франції Мінські домовленості та домовленості у «Нормандському форматі» з першого ж дня не виконувалися рф, яка замість їх імплементації намагалася замінити процес мирного врегулювання та зусилля, спрямовані на те, щоб припинити застосування збройної сили, наданням «особливого статусу» створеним нею квазідержавним утворенням.

Розпочавши збройну агресію проти України, рф порушила фундаментальні норми й принципи міжнародного права, низку двосторонніх і багатосторонніх договорів та угод.

Починаючи з листопада 2021 року, російська федерація активно накопичувала війська на кордоні з Україною як зі свого боку, так і з боку Республіки Білорусь, запевняючи при цьому про відсутність будь-яких намірів атакувати Україну.

21 лютого 2022 року рф офіційно «визнала» «державами» створені в окремих районах Донецької та Луганської областей України терористичні утворення «Луганська народна республіка» та «Донецька народна республіка».

24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції» під приводом здійснення так званої «демилітаризації та денацифікації України».

Після цього близько четвертої години ранку були здійснені ракетні удари по всій території України, а російські війська здійснили широкомасштабне вторгнення на територію нашої держави, увійшовши з боку рф, Республіки Білорусь та тимчасово окупованого Кримського півострова.

12 жовтня 2022 року Генеральна Асамблея ООН на поновленій 11-й Надзвичайній спеціальній сесії щодо агресії рф проти України переважною більшістю голосів схвалила резолюцію A/RES/ES-11/4 «Територіальна цілісність України: захист принципів Статуту ООН». За резолюцію проголосували 143 держави – члени ООН, 35 країн утрималися, лише 5 проголосували проти (рф, Республіка Білорусь, КНДР, Нікарагуа, Сирія). У резолюції підтверджується відданість суверенітету, незалежності, єдності та територіальній цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів, що поширюються на її територіальні

води, а також міститься рішуча вимога до рф негайно вивести всі військові сили з території України. Резолюція також містить такі важливі положення:

- визнання незаконності територіальних приєднань в результаті погрози силою або застосування сили;
- визнання факту, що перебування частин вищезгаданих українських регіонів під тимчасовим військовим контролем рф є результатом агресії на порушення суверенітету, політичної незалежності і територіальної цілісності України;
- вимога щодо негайного і безумовного скасування рішень рф щодо статусу чотирьох областей України як несумісних з принципами Статуту ООН;
- підкреслення того, що будь-який політичний діалог та переговори мають відбуватися з дотриманням суверенітету і територіальної цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів і відповідно до принципів Статуту ООН;
- підтвердження вимоги до рф негайно, повністю і безумовно вивести усі свої військові сили з території України в межах її міжнародно визнаних кордонів.

Ухвалена резолюція ГА ООН стала важливою частиною міжнародного інструментарію для притягнення росії до відповідальності за її злочини проти Українського народу та формування міжнародної коаліції на підтримку України.

23 листопада 2022 року Європейський Парламент схвалив резолюцію 2022/2896(RSP) «Про визнання російської федерації державою-спонсором тероризму». За резолюцію проголосували 494 європарламентарі, 58 були проти, 44 утрималися. У резолюції підтверджується неухильна підтримка незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів. Резолюція також містить такі важливі положення:

- Європарламент вимагає від рф виведення її збройних сил за межі міжнародно визнаних кордонів України та припинити всі військові дії, зокрема напади на житлові райони та цивільну інфраструктуру;
- Цілеспрямовані напади і звірства, здійснені рф проти цивільного населення України, руйнування цивільної інфраструктури прирівнюються до актів терору проти українського населення і становлять військові злочини;
- Європарламент підтверджує свою непохильну солідарність з народом України, який продовжує демонструвати мужність і стійкість в умовах загроз і нападів з 24 лютого 2022 року та протигом останніх дев'яти років російської агресії;
- Європарламент закликає Європейський Союз вжити заходів щодо міжнародної ізоляції рф, в тому числі від членства в міжнародних організаціях та органах, таких як Рада Безпеки ООН.

Ухвалена резолюція вказує на визнання європейським співтовариством тривалої збройної агресії рф, яка почалась ще в 2014 році та визнання злочинних дій вчинених рф проти державного суверенітету України та її мирного населення.

Також на розгляді Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ) перебувають міждержавні справи України проти російської федерації стосовно порушень росією прав людини на тимчасово окупованих територіях у зв'язку з агресією з 2014 року.

Рішенням 25 січня 2023 року ЄСПЛ визнав прийнятною та перейшов до розгляду по суті міждержавної справи «Україна та Нідерланди проти Росії» за заявами №№ 8019/16, 43800/14, 28525/20, яка стосується порушень прав людини на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей з 2014 року.

У рішенні ЄСПЛ встановив, що частина території Донецької та Луганської областей, захоплені російськими окупаційними силами, з 11 травня 2014 року та щонайменше до 26 січня 2022 року (дати проведення успіх слухань у справі) перебувала під юрисдикцією рф. ЄСПЛ підтвердив, що російські військові були присутні на сході України з квітня 2014 року, широкомасштабне розгортання російських військ відбулось найпізніше із серпня 2014; росія мала значний вплив на воєнну стратегію її окупаційних адміністрацій; надавала зброю та інше військово спорядження у значних масштабах з початку створення окупаційних

адміністрацій та в подальші місяці та роки, здійснювала артилерійські обстріли території України на їх запити; надавала політичну та економічну підтримку зазначеним окупаційним утворенням.

17 лютого 2023 року ЄСПЛ повідомив Уряд України про об'єднання міждержавних справ «Україна та Нідерланди проти Росії» за заявами №№ 8019/16, 43800/14, 28525/20 і «Україна проти Росії (X)» за заявою № 11055/22 щодо повномасштабного вторгнення рф (подана 23 червня 2022 року). Справи наразі розглядаються ЄСПЛ в межах одного провадження «Україна та Нідерланди проти Росії» за заявами №№ 8019/16, 43800/14, 28525/20 та 11055/22.

1.3. Національне законодавство

Статтею 64 Основного Закону України встановлено, що в умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень.

Відповідно до частини другої статті 102 Конституції України Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

Водночас згідно з частиною третьою статті 106 Основного Закону України Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження які є обов'язковими до виконання на території України.

24 лютого 2022 року розпочалася повномасштабна збройна агресія та вторгнення російської федерації (далі – рф) на територію України, у зв'язку з чим відповідно до Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» запроваджено воєнний стан.

Станом на дату подання цієї позовної заяви в Україні діє правовий режим воєнного стану.

Згідно з пунктом 3 вказаного Указу Президента у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, зокрема, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями 30–34, 38, 39, 41–44, 53 Конституції України.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про санкції» правову основу застосування санкцій становлять Конституція України, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, закони України, нормативні акти Президента України, Кабінету Міністрів України, рішення Ради національної безпеки та оборони України, відповідні принципи та норми міжнародного права.

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» № 2257-IX від 12 травня 2022 року, який набрав чинності 24 травня 2022 року, внесені зміни до Закону України «Про санкції» (далі – ЗУ «Про санкції», Закон) та доданий додатковий вид санкції «стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тождешні за змістом здійсненню права розпорядження ними» (пункт 1¹ частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції»).

Санкція, передбачена пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності російської федерації та її резидентів».

Застосування цього виду санкції є винятковим заходом, що може бути реалізованим у період дії правового режиму воєнного стану та за умови, що на відповідну особу вже накладено санкцію у вигляді блокування активів за рішеннями Ради національної безпеки і оборони України (далі – РНБО), введеними в дію указами Президента України. Відповідно

рішення РНБО має бути прийняте після набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» від 12 травня 2022 року № 2257-IX (тобто після 24 травня 2022 року).

Згідно з частиною другою статті 1 ЗУ «Про санкції» санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи – нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 3 ЗУ «Про санкції» підставами для застосування санкцій є дії іноземної держави, іноземної юридичної чи фізичної особи, інших суб'єктів, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод.

Абзацом другим частини першої статті 5 ЗУ «Про санкції» встановлено, що заява щодо застосування санкцій, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону, подається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, до суду в порядку, визначеному статтею 5¹ цього Закону.

Так, керуючись пунктом 1 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 228, Міністерство юстиції України (далі – Мін'юст) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. Мін'юст є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції відповідно до ЗУ «Про санкції».

2. Підстави застосування санкцій

2.1. Рішення РНБО

Згідно з частиною першою статті 5¹ ЗУ «Про санкції» санкція, передбачена пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування та/або здійснення дій щодо матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності російської федерації та її резидентів».

Рішенням Ради національної безпеки і оборони України (далі – РНБО) від 07 вересня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введено в дію Указом Президента України від 07 вересня 2022 року № 637/2022) (Кошія Рішення з додатками додається) стосовно **Цєкова Сергія Павловича (ЦЕКОВ СЕРГЕЙ ПАВЛОВИЧ, TSEKOV SERHIY PAVLOVYCH)**,

сенатора

Російської Федерації, «представника в Раді Федерації від законодавчої влади Республіки Крим» (далі – підсанкційна особа), застосовано санкцію у виді блокування активів.

2.2. Міжнародні санкції

1) Рішенням Ради Європи від 17 березня 2014 року №269/2014 Цєкова Сергія Павловича внесено до переліку осіб, щодо яких застосовуються обмежувальні заходи в зв'язку із підриванням або загрозою територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України (чиїна редакція із змінами внесеними рішенням №2022/408 від 10 березня 2022 року: <https://eur-lex.europa.eu/translate.doop/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022R0408>, внесений до списку за № 8; витяг з роздруківки з сайту додається). Підставою застосування санкції у виді замороження активів є ініціація ним разом із С. Аксьоновим незаконного розпуску уряду АРК, публічне визнання того, що він разом із іншими депутатами запропонував армії рф захопити будівлю ВР АРК, а також публічне прохання анексії Криму з боку рф;

2) Сполученими Штатами Америки Цєкова Сергія Павловича внесено до списку «Спеціально визначених громадян» Управління контролю за іноземними активами Міністерства фінансів США (посилання на сайт: <https://ofac.treasury.gov/special-actions/20220930>; витяг з роздруківки з сайту додається);

3) Сполученим Королівством Великої Британії і Північної Ірландії Цєкова Сергія Павловича 31 грудня 2020 року внесено до санкційних списків, виданих Управлінням із застосування фінансових санкцій Казначейства її Величності, «Консолідований список цілей фінансових санкцій у Великобританії» (чиїна редакція від 28 березня 2023 року: <https://ofsistorage.blob.core.windows.net/publishlive/2022format/Conl list.pdf>, внесений до списку за № 1392; витяг із списків додається). Підставою внесення до санкційного списку є ініціація ним разом із С. Аксьоновим незаконного розпуску уряду АРК, публічне визнання того, що він разом із іншими депутатами запропонував армії рф захопити будівлю ВР АРК, а також публічне прохання анексії Криму з боку рф;

4) Урядом Канади Цєкова Сергія Павловича внесено до списку осіб, до яких застосовуються спеціальні економічні заходи (посилання на список осіб: https://www.international.gc.ca/world-monde/international_relations-relations_internationales/sanctions/consolidated-consolide.aspx?lang=eng, внесений до списку за № 9; роздруківка з сайту додається);

5) Департаментом зовнішніх відносин та торгівлі Австралії Цєкова Сергія Павловича внесено до списку підсанкційних осіб (посилання на сторінку із чиїною редакцією списку: <https://www.dfat.gov.au/international-relations/security/sanctions/consolidated-list>; роздруківка з сайту додається) (чиїна редакція: <https://www.dfat.gov.au/sites/default/files/regulation8>, внесений до списку за № 274; витяг із списку додається).

3. Основна частина позовної заяви. Фактичні обставини справи

3.1. Дії відповідача

Цєков Сергій Павлович є сенатором російської федерації, представником в раді федерації від окупаційної влади Автономної Республіки Крим.

Статтею 5 ЗУ «Про санкції» встановлено, що центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, вживає заходів щодо виявлення та розшуку активів фізичних та юридичних осіб, зазначених у відповідних рішеннях Ради національної безпеки і оборони України.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, має право залучати до виявлення та розшуку таких активів інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Ці органи забезпечують сприяття центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, у виявленні та розшуку відповідних активів у межах прав та можливостей, наданих їм законодавством, яке регулює статус та організацію їхньої діяльності.

Мін'юст звернувся до Національного агентства України з питань запобігання корупції (далі – НАЗК) із запитом за № 78951/38.1.1/14-22 від 12 вересня 2022 року (копія запиту

додається) яким, з метою виконання рішення РНБО від 07 вересня 2022 року №637, просив надати інформацію щодо підсанкційної особи.

На запит Мініюсту 15 вересня 2022 року НАЗК надало відповідь за № 7-09/19634-22 (копія відповіді додається), відповідно до якої на Цєков Сергія Павловича (рос. ЦЕКОВ Сергей Павлович),

сенатора рф, представника в раді федерації від окупаційної влади АРК, рішенням РНБО від 07 вересня 2022 року, яке введено в дію Указом Президента України від 07 вересня 2022 року № 637/2022, накладено санкції у вигляді блокування активів. Накладення санкції пов'язано з тим, що як віце-спікер Верховної Ради Криму, Цєков С.П. спільно з Сергієм Аксьєсовим ініціював незаконну відставку уряду Автономної Республіки Крим. Він публічно визнав, що депутати від Криму були ініціаторами запрошення російських солдатів для захоплення Верховної Ради Криму. Він був одним із перших представників влади Криму, які публічно висловили підтримку приєднання Криму до Росії.

Крім того, з додатків до вказаного листа НАЗК стало відомо, що підсанкційна особа має громадянство України.

Станом на дату подання цієї заяви до суду, війська рф за наказом президента рф продовжують безпідставні, злочинні військові дії, що призвели, призводять і призводитимуть до численних смертей громадян України, їх страждань, катувань, звалтувань, не кажучи про незліченні виланки завдання ним матеріальної, моральної та психологічної шкоди. Мільйони українців були змушені покинути свої домівки, шукати притулок в Україні та за її межами, без жодного уявлення про те, коли вони зможуть повернутися на рідну землю і відновити нормальне життя. Одним із штучно створених передумов цієї неспровокованої агресії було визнання так званих «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки» указами президента рф від 21 лютого 2022 року № 71 (посилання на указ: <https://publication.pravo.gov.ru/Document/View/0001202202220002>; роздруківка указу додається) та 21 лютого 2022 року № 72 (посилання на указ: <https://publication.pravo.gov.ru/Document/View/0001202202220001>; роздруківка указу додається). Відповідно до ідентичних положень цих указів, саме Україна не дотримувалась умов Мінських домовленостей, в зв'язку з чим рф визнала «незалежність» цих «республік». Крім того, відповідно до вказаних указів, у зв'язку із зверненнями «голів республік», війська рф було введено на територію Донецької та Луганської областей України для «підтримки миру».

Наступним кроком рф було підписання 21 лютого 2022 року рф договорів «Про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу» із так званими «донецькою народною республікою» та «луганською народною республікою». 22 лютого 2022 року радою федерації федеральних зборів рф, сенатором якої є підсанкційна особа, було видано постанови 33-СФ, якою було схвалено федеральний закон Про ратифікацію договору «Про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між російською федерацією та донецькою народною республікою» (посилання на постанову: <https://council.gov.ru/activity/legislation/decisions/133462/>; роздруківка постанови додається), та 34-СФ, якою було схвалено федеральний закон «Про ратифікацію договору «Про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між російською федерацією та луганською народною республікою» (посилання на постанову: <https://council.gov.ru/activity/legislation/decisions/133463/>; роздруківка постанови додається). Факт голосування підсанкційною особою за схвалення вказаних федеральних законів підтверджується списками з результатами відкритих голосувань по питаннях порядку денного 518 засідання ради федерації 22 лютого 2022 року, розміщених за посиланням <http://council.gov.ru/media/files/EkuVo8obpzktkAx!8hXFgnzKYsECHA5u.pdf> (витяг із списків додається).

Таким чином, Цєков С.П. прийняв особисто участь у ратифікації вищевказаних «договорів» із так званими «днр» та «лнр».

Крім того, рада федерації федеральних зборів рф схвалила такє:

1) постановою від 04 жовтня 2022 року № 404-СФ було схвалено федеральний закон «Про ратифікацію договору між російською федерацією та донецькою народною республікою про прийняття до російської федерації донецької народної республіки і створенні в складі російської федерації нового суб'єкта» (посилання на постанову: <https://council.gov.ru/activity/documents/138927/>; роздруківка постанови додається);

2) постановою від 04 жовтня 2022 року № 408-СФ було схвалено федеральний конституційний закон «про прийняття до російської федерації донецької народної республіки і створення в складі російської федерації нового суб'єкта – донецької народної республіки» (посилання на постанову: <https://council.gov.ru/activity/documents/138927/>; роздруківка постанови додається);

3) постановою від 04 жовтня 2022 року № 405-СФ «Про ратифікацію договору між російською федерацією та луганською народною республікою про прийняття до російської федерації луганської народної республіки і створенні в складі російської федерації нового суб'єкта» (посилання на постанову: <https://council.gov.ru/activity/documents/138924/>; роздруківка постанови додається);

4) постановою від 04 жовтня 2022 року № 409-СФ було схвалено федеральний конституційний закон «про прийняття до російської федерації луганської народної республіки і створенні в складі російської федерації нового суб'єкта – луганської народної республіки» (посилання на постанову: <https://council.gov.ru/activity/documents/138928/>; роздруківка постанови додається);

5) постановою від 04 жовтня 2022 року № 406-СФ було схвалено федеральний закон «Про ратифікацію договору між російською федерацією та Запорізькою областю про прийняття до російської федерації Запорізької області і створення в складі російської федерації нового суб'єкта» (посилання на постанову: <https://council.gov.ru/activity/documents/138925/>; роздруківка постанови додається);

6) постановою від 04 жовтня 2022 року № 410-СФ було схвалено федеральний конституційний закон «про прийняття до російської федерації Запорізької області і створення в складі російської федерації нового суб'єкта – Запорізької області» (посилання на постанову: <https://council.gov.ru/activity/documents/138929/>; роздруківка постанови додається);

7) постановою від 04 жовтня 2022 року № 407-СФ було схвалено федеральний закон «Про ратифікацію договору між російською федерацією та Херсонською областю про прийняття до російської федерації Херсонської області і створення в складі російської федерації нового суб'єкта» (посилання на постанову: <https://council.gov.ru/activity/documents/138926/>; роздруківка постанови додається);

8) постановою від 04 жовтня 2022 року № 411-СФ було схвалено федеральний конституційний закон «про прийняття до російської федерації Херсонської області і створення в складі російської федерації нового суб'єкта – Херсонської області» (посилання на постанову: <https://council.gov.ru/activity/documents/138930/>; роздруківка постанови додається).

Факт голосування Цєковим С.П. за схвалення вказаних федеральних законів підтверджується списками з результатами відкритих голосувань по питаннях порядку денного 530 від 04 жовтня 2022 року, розташованих за посиланням: [http://council.gov.ru/media/files/x9\[9NWHd\]JjxvcBkCNAZlcDiOurvOKOA.pdf](http://council.gov.ru/media/files/x9[9NWHd]JjxvcBkCNAZlcDiOurvOKOA.pdf) (визяг із списків додається).

Таким чином, схваленням цих договорів та законів, рада федерації федеральних зборів рф, сенатором якої є Цєков С.П., юридично та фактично підтримала політику президента рф путіна в. в. направлену на анексію українських земель, зміну їх адміністрацій на такі, що призначаються урядом російської федерації та, відповідно, продовження воєнних дій на території України. Таким чином, підсанкційна особа причетна до процедури підготовки спроб анексії рф українських територій та усіх наслідків, що з цього випливають.

Крім того, Цєков С.П. відкрито підтримував і підтримує політику рф, направлену на анексію територій України. Так, у записі у так званих «блогах сенаторів» від 16 березня 2015 року, підсанкційна особа заявила, що анексія російською федерацією Криму «укріплює її позиції як центру російського світу» і назвав Революцію Гідності «антиконституційним державним переворотом» (посилання на статтю: council.gov.ru/services/discussions/blogs/53014/; роздруківка додається).

У статті «С. Цєков: Кримська весна 2014 року стала можливою завдяки ширій любові кримчан до росії», розміщеній на сайті ради федерації рф 24 березня 2021 року, підсанкційна особа проголошувала проросійську позицію, заявляла, що «У ситуації розвалу серед ми почали шукати можливість повернення до складу росії» (у значенні, що саме жителі Криму шукали таку можливість), а також назвала політику переведення Україною кримських ВНЗ на українську мову освіти «випровадженням у свідомість кримчан чужорідної, антиросійської націоналістичної ідеології» (посилання на статтю: council.gov.ru/events/news/125127/; роздруківка додається).

У статті «Цєков оцінив ідею жителів шир провести референдум щодо приєднання до росії», розміщеній на веб-сайті видання «Парламентська газета» 29 березня 2022 року, Цєков С.П. назвав тимчасово окуповані території України «республіками» і це виключив можливість їх приєднання до рф (посилання на статтю: <https://www.pnp.ru/politics/cekov-ocenil-ideyu-zhitelev-lnr-provesti-referendum-o-prisoedinenii-k-rossii.html>; роздруківка додається).

У статті «Цєков допустив проведення референдумів у днр, лнр, та на півдні України протягом року», розміщеній на веб-сайті видання «Парламентська газета» 01 червня 2022 року, Цєков С.П. заявив, що він «абсолютно згоден, що ці регіони мають бути з росією» (у значенні, що окуповані території України мають бути приєднані до росії), і що це «від самого початку російські території» (посилання на статтю: <https://www.pnp.ru/politics/cekov-dopustil-provedenie-referendumov-v-dnr-lnr-i-na-vuge-ukrainy-v-techenie-goda.html>; роздруківка статті додається).

У статті «Сенатор Климов заявил, что життя жителів Донбасу покращиться після референдумів», розміщеній на веб-сайті видання «Парламентська газета» 28 вересня 2022 року (посилання на статтю: <https://www.pnp.ru/politics/senator-klimov-zavavil-cto-zhizn-zhitelev-donbassa-uluchshitsya-posle-referendumov.html>; роздруківка статті додається), вказано, що член комітету ради федерації з міжнародних справ Цєков С.П. вказує, що росія «радіє результатам референдумів» і що «відношення української влади до цих регіонів переконало місцевих жителів в необхідності бути з росією».

Таким чином, сенатор ради федерації рф Цєков С.П. з власної волі підтримує позицію рф щодо анексії територій України та поширює проросійську пропаганду у засобах масової інформації.

Також, відповідно до відомостей з ЄДР, Цєков С.П. з 2005 року є керівником громадської організації «РУСЬКА ОБЩИНА КРИМУ» (далі – ГО, код ЄДРНОУ: 20745920, роздруківка відомостей з ЄДР додається). Відповідно до статті, розміщеної на веб-сайті <https://dic.academic.ru/>, «русська община Криму» є «світською, надпартійною організацією», завданням якої є «виховування російської національної свідомості, збереження і розвиток російської культури, мови та традицій у Автономній Республіці Крим», одним із основних напрямків якої є «Майбутнє України і Криму – у союзі із росією» (посилання на статтю: <https://dic.academic.ru/dic.nsf/ruwiki/261115>; роздруківка статті додається).

На веб-сторінці ГО розміщено біографію Цєкова С.П. від 03 вересня 2018 року, відповідно до якої 29 листопада 1991 року як народний депутат України від Криму він виступав проти її незалежності, а в подальшому виступав проти «українізації» АР Крим і проти Революції Гідності, вказуючи що «нашим гарантом та нашим захисником може виступати лише російська федерація, у значенні, що росія є гарантом і захисником Криму».

Крім того, на сайті ГО розміщено низку статей, в яких висвітлюється проросійська позиція Цєкова С.П., зокрема:

У статті «Сергій Цєков: У росії може з'явитися новий федеральний округ», розміщеній на веб-сайті ГО 29 вересня 2022 року (посилання на статтю: www.ruscimea.ru/2022/09/29/sergei-tsekov-v-rossii-mozhet-povavitsya-novyi-federalnyj-okrug.htm; роздруковка статті додається), Цєков С.П. «не має сумнівів» у тому, що із тимчасово окупованих територій буде створено новий федеральний округ рф.

У статті «русська община Криму: прийняття республік Донбасу, Запорізької та Херсонської областей до складу росії - це початок відтворення історичної росії» (посилання на статтю: <http://www.ruscimea.ru/2022/09/30/russkaya-obshhina-kryma-privyatie-respublik-donbassa-zaporozhskoi-i-heronskoi-oblastei-v-sostav-rossii-eto-nachalo-vossozhdaniya-istoricheskoi-rossii.htm>; роздруковка статті додається), ГО висловлює свою підтримку так званих «референдумів», що були проведені окупаційною владою тимчасово окупованих територій України, називає зближення України із США та західним світом «колонізацією», поширює пропагандистську риторику щодо того, що Україна готувала напад на Донецьку та Луганську області і ототожнює український патріотизм з «нацизмом».

У статті «русська община Криму направила чергову партію гуманітарної допомоги військовому госпіталю в м. Джанкої» розміщеній на веб-сайті ГО 24 листопада 2022 року (посилання на статтю: www.ruscimea.ru/2022/11/24/russkaya-obshhina-kryma-napravila-ocherednyu-partiyu-gumanitarnoi-pomoshhi-voennomu-gospitalyu-v-e-dzhankoe.htm; роздруковка статті додається) вказано, що активісти ГО на чолі з Цєковим С.П. передали чергову партію адресної допомоги військовому госпіталю у м. Джанкої з метою надання підтримки російським збройним силам.

Висшевказане підтверджує беззаперечний факт прийняття підсанкційною особою участі у плануванні та підготовці підрунтя для майбутнього воєнного нападу на Україну, виправдовування та визнання правомірною збройної агресії проти України, окупації території України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки військових злочинів, підтримки геноциду та злочинів проти людяності, а також дій пов'язаних із пропагандою та підтримкою воєнної агресії рф та матеріальним забезпеченням її збройних сил.

3.2. Щодо застосування санкцій, передбаченої пунктом 1^й частини першої статті 4 ЗУ "Про санкції"

Згідно з абзацом першим частини першої статті 5^й ЗУ «Про санкції» санкція, передбачена пунктом 1^й частини першої статті 4 цього Закону, може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування, та/або здійснювати дії щодо матеріально-технічного забезпечення діяльності державно-агресора) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основи засади примусового виключення в Україні об'єктів права власності російської федерації та її резидентів». Така санкція є винятковим заходом, обумовленим гостротою становища та необхідністю досягнення цілей, визначених частиною першою статті 1 цього Закону, в умовах правового режиму воєнного стану. Такими цілями, встановленими у ст. 1 Закону України «Про санкції», є використання державою України суверенного права на захист своїх національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України.

Відповідно до частини другої статті 1 ЗУ «Про санкції», санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність. Суб'єкти, які здійснюють терористичну діяльність, наведені в законі безвідносно до їх іноземної або української приналежності.

Згідно абзацу шостого статті 1 ЗУ «Про боротьбу з тероризмом», терористична діяльність – це діяльність яка охоплює, зокрема, пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України.

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 1 ЗУ «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну», під пропагандою російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України розуміється поширення інформації, спрямованої на підтримку або виправдання злочинного характеру діяльності російської федерації, органів держави-терориста (держави-агресора), їх посадових осіб, працівників, службовців (у тому числі військовослужбовців) та (або) представників, які відкрито або приховано діють від імені російської федерації на території України або з території інших держав проти України; публічне заперечення, у тому числі через засоби масової інформації або з використанням мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії російської федерації проти України; публічне використання символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну, використання, створення, поширення продукції, що містить таку символіку, в Україні та (або) за кордоном.

Таким чином, здійснення Цєковим С.П. поширення інформації, спрямованої на підтримку або виправдання злочинного характеру діяльності російської федерації, органів держави-терориста (держави-агресора), їх посадових осіб, працівників, службовців (у тому числі військовослужбовців), а також публічне заперечення, у тому числі через засоби масової інформації або з використанням мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії російської федерації проти України підпадає під визначення поняття здійснення терористичної діяльності.

Крім того, згідно з пунктом першим абзацу четвертого частини першої статті 5¹ ЗУ «Про санкції», підставами застосування санкції передбаченої пунктом 1 частини першої статті 4 цього Закону є завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, але не виключно, шляхом:

взяття участі в ухваленні рішення (з підтримкою своїм голосом такого рішення) щодо збройної агресії проти України, якщо таке рішення ухвалювалося колегіально або кількома органами держави-агресора у взаємодії;

взяття участі у підготовці, внесенні, погодженні пропозицій стосовно ухвалення рішення щодо збройної агресії проти України;

ухвалення або взяття участі в ухваленні рішення (з підтримкою такого рішення своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора чи будь-якої іншої держави на територію, яка відповідно до Конституції України входить до складу України;

взяття участі у прийнятті рішень щодо створення, а також у створенні, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні державою-агресором підконтрольних їй самопроголошених органів, які узурнували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України;

взяття участі в організації та проведенні незаконних виборів та/або референдумів на тимчасово окупованій території України.

Згідно з підпунктом «в» пункту другого абзацу четвертого частини першої статті 5¹ ЗУ «Про санкції», підставами застосування санкції, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 4 цього Закону, є суттєве сприяття вчиненню дії або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема, але не виключно, шляхом інформаційного сприяття вчиненню дії або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема шляхом організації, фінансування та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на:

виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права

та або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності;

глюорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором, а також представників окупаційної адміністрації держави-агресора та представників підконтрольних державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконавця владних функцій на тимчасово окупованих територіях України,

підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими шодоинопенанвисницькими ідеологіями.

Під публічними діями розуміються дії, адресовані невизначеному колу осіб, зокрема, у мережі Інтернет або за допомогою засобів масової інформації.

Враховуючи вищевикладене, Цєков С.П. несе відповідальність за таке: участь в ухваленні рішення щодо поширення юрисдикції рф на території, що входять до складу України шляхом голосування за формальну анексію таких територій, а отже, де-факто, підтримку воєнного нападу на Україну; ідеологічну підтримку дій країни-агресора, що підривають та загрожують територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України, шляхом поширення ідей денацифікації України, пропагування підтримки дій вищого керівництва росії, виправдовування воєнних дій проти України та шодоинопенанвисницьких злочинів проти територіальної цілісності України, геноциду народу України та людяності; прийняття підсанкційною особою участі в прийнятті рішення щодо воєнного нападу на Україну шляхом участі в укладенні та підтримуванні власним голосом нормативно-правових актів, якими рф де-факто оголосила про намір воєнного нападу на Україну та анексію її територій, а також відкрита підтримка підсанкційною особою позиції уряду рф і розповсюдження проросійської пропаганди у інтерв'ю засобам масової інформації с підставою для застосування санкцій у відповідності до пункту 1 та підпункту «в» пункту 2 абзацу четвертого частини першої статті 5¹ ЗУ «Про санкції».

4. Щодо активів, які належать Відповідачу, а також активи, щодо яких Відповідач може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

4.1. Відносно активів, які знаходяться у прямому володінні Відповідача.

09 вересня 2022 року Мін'юст направив до Державної податкової служби України (далі – ДПС) запит за № 78084/38.1.2/11-22, яким просив надати РНОКПП осіб, які увійшли до переліку осіб, до яких застосовано санкцію у вигляді блокування активів відповідно до рішення РНБО від 07 вересня 2022 року №637, зокрема Цєкова Сергія Павловича. 13 вересня 2022 року ДПС надала відповідь за № 7816/5/99-00-12-04-01-05, відповідно до якої Цєков Сергій Павлович має РНОКПП (копія відповіді у частині, що стосується Цєкова С.П. додається).

Відповідно до вказаної вище відповіді ПАЗК від 15 вересня 2022 за № 7-09/19634-22, Цєкову С.П. належить наступне майно:

- Гараж, загальна площа: 21,7 кв.м., техпінчний опис майна: гараж №13, адреса майна: Автономна Республіка Крим, підстава виникнення права власності: договір купівлі-продажу від року (реєстраційний номер майна: Володіння Цєковим С.П. цим майном підтверджується відомостями з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (роздруковка витягу додається).

4.2. Відносно активів, щодо яких Відповідач може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, томожли за змістом здійсненню права розпорядження ними через пов'язану особу, Ланіну Ольгу Євгенівну.

Відповідно до пункту 3 статті 1 Закону України «Про запобігання корупції» під близькими особами є члени сім'ї а також чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний та двоюрідний брати, рідна та двоюрідна сестри, рідний брат та сестра дружини (чоловіка), племінник, племінниця, рідний дядько, рідна тітка, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, тесть, свкор, свекруха, батько та мати дружини (чоловіка) сина (дочки), усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням особи.

Відповідно до підпункту «в» підпункту 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України, пов'язаними фізичними особами є чоловік (дружина), батьки (у тому числі усиновлювачі), діти (повнолітні/неповнолітні, у тому числі усиновлені), повнорідні та неповнорідні брати і сестри, онікуи, піклувальник, дитина, на якою встановлено опіку чи піклування.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції», пов'язаними особами є юридичні та/або фізичні особи, які спільно або узгоджено здійснюють господарську діяльність, у тому числі спільно або узгоджено чинять вплив на господарську діяльність суб'єкта господарювання. Зокрема, пов'язаними фізичними особами вважаються такі, які є подружжям, батьками та дітьми, братами та (або) сестрами.

З метою встановлення наявності у Цєкова С.П. майна і майнових та корпоративних прав, якими він володіє опосередковано, 12 вересня 2022 року Мін'юст направив до Національного антикорупційного бюро України (далі – НАБУ) запит за № 78959/38.1.1/11-22, яким просив, зокрема, надати інформацію щодо активів відповідача, підсанкційної особи Цєкова С.П. (копія запиту додається). 14 жовтня 2022 року НАБУ надало відповідь за № 02-022/19581 (копія відповіді додається). Додатком до вказаної відповіді є інформаційне досьє на Цєкова С.П. та пов'язаних з ним осіб. Відповідно до вказаного досьє Цєков С.П. має дружину, Ланіну Ольгу Євгенівну, народження (Актовий запис про шлюб від року, витяг щодо актового запису додається) та сина, Цєкова Євгена Сергійовича року народження (Актовий запис про народження від року, витяг щодо актового запису додається).

Відповідно до вказаного досьє, Ланіна Ольга Євгенівна володіє наступним майном:

- Квартира, реєстраційний номер майна: адреса активу: АРК,

- Будинок, реєстраційний номер майна: адреса активу: АРК,

- Будинок, реєстраційний номер майна: адреса активу: АРК,

Відповідно до відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Ланіна О.Є. володіє наступним майном:

- Квартира, загальна площа: 95,7 кв.м., житлова площа: 68,1 кв.м., опис: житлова кімната № 2-1, санвузол № 2-2 та кухня № 2-3, адреса нерухомого майна: Автономна Республіка Крим, підстава набуття права власності: договір купівлі-продажу від року (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: К

- 1/2 житлового будинку з господарсько-побутовими будівлями, загальна площа: 57,3 кв.м., житлова площа: 36,4 кв.м., площа земельної ділянки: 593 кв.м., адреса нерухомого майна: Автономна Республіка Крим, підстава набуття права власності: договір купівлі-продажу № від року

(реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: _____), Інша частина, а саме друга половина нерухомого майна, належить Гусаровій Ірміні Прохорівні (_____ року народження, РНОКПП: _____);

- житловий будинок з надвірними побудовами, загальна площа: 58 кв.м., житлова площа: 38,4 кв.м., площа земельної ділянки: 1138 кв.м., адреса нерухомого майна: Автономна Республіка Крим, _____ підстава набуття права власності: договір купівлі-продажу № _____ від _____ року (реєстраційний номер майна: _____) (витяги з реєстру додаються).

02 лютого 2023 року Мініюст направив до ДПС запит за № 12373/38.3.2/11-23, яким просив надати РНОКПП Ланіної Ольги Євгенівни та Цєкова Євгена Сергійовича, а також інформацію про суми виплачених їм доходів за весь період роботи (копія запиту додається).

06 лютого 2022 року ДПС надано відповідь за № 1599/5/99 00-08-02-01-05 (копія відповіді додається). Відповідно до цієї відповіді, Цєков Є.С. має РНОКПП _____, Ланіна О.Є. має РНОКПП _____

Цей РНОКПП вказано у зазначених вище відомостях з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно як РНОКПП особи, що володіє таким майном. Таким чином, відомості, надані ПАБУ підтверджуються відповіддю ДПС.

Відповідно до вказаної відповіді ДПС, Ланіна О.Є. в період з 1998 по 2012 роки мала наступні доходи:

- 1682 грн. 52 коп. доходу за основним місцем роботи та 565 грн. 83 коп. доходу за неосновним місцем роботи у 1998 році;
- 1721 грн. 28 коп. доходу за основним місцем роботи та 354 грн. 56 коп. доходу за неосновним місцем роботи у 1999 році;
- 1724 грн. 55 коп. доходу за основним місцем роботи та 595 грн. 55 коп. доходу за неосновним місцем роботи у 2000 році;
- 858 грн. 65 коп. доходу за основним місцем роботи та 420 грн. 00 коп. доходу за договором оренди майна у 2001 році;
- 506 грн. 00 коп. доходу за основним місцем роботи, 370 грн. 92 коп. доходу за неосновним місцем роботи та 420 грн. 00 коп. доходу за договором оренди майна у 2002 році;
- 884 грн. 67 коп. доходу за основним місцем роботи та 162 грн. 80 коп. інших доходів у 2003 році;
- 05 грн. 57 коп. доходу у вигляді заробітної плати у 2004 році;
- 3808 грн. 50 коп. доходу, виплаченого самозайнятій особі у 2005 році;
- 30 376 грн. 29 коп. доходу, виплаченого самозайнятій особі у 2006 році;
- 20 424 грн. 95 коп. доходу, виплаченого самозайнятій особі у 2007 році;
- 21 165 грн. 00 коп. доходу як суми майнового та немайнового внеску платника податку до статутного фонду юридичної особи – емітента корпоративних прав в обмін на такі корпоративні права у 2012 році.

Таким чином, особистий сумарний дохід Ланіної О.Є. за період з 1998 по 2012 роки становить 85 207 грн. 64 коп.

28 березня 2023 року Мініюст направив до Київського науково-дослідного інституту судових експертиз (далі – КНДІСЕ) запит за № 37976/38.3.2/27-23, яким просив надати інформацію щодо ретроспективної вартості майна Ланіної О.Є. (_____ року народження, РНОКПП: _____), на дату набуття у власність такого майна (копія запиту додається). 04 квітня 2023 року КНДІСЕ надав відповідь за № 4278/4709-2-23/42, відповідно до якої:

- Ринкова вартість нерухомого майна, а саме - житлового будинку з надвірними побудовами, загальною площею 58,0 кв.м., житловою площею 38,4 кв.м., розташованого за адресою: Автономна Республіка Крим, _____ підстава для набуття: договір купівлі-продажу від _____ року № _____ (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: _____) на дату набуття у власність Ланіною О.Є. (РНОКПП: _____), тобто станом на 29 вересня 2004 року, знаходилась в ціновому діапазоні від 400 000 грн. 00 коп. до 550 000 грн. 00 коп.

- Ринкова вартість нерухомого майна, а саме квартири загальною площею 95,7 кв.м., житловою площею 68,1 кв.м, яка розташована за адресою: Автономна Республіка Крим, підстава для набуття: договір купівлі-продажу від № (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна:) на дату

набуття у власність Ланіною О.Є. (), тобто станом на 20 червня 2013 року, знаходилась в ціновому діапазоні від 1 455 000 грн. 00 коп. до 1 685 000 грн. 00 коп.

- Ринкова вартість нерухомого майна, а саме – 1/2 частки житлового будинку з господарсько-побутовими будівлями, загальною площею 57,3 кв.м., житловою площею 36,4 кв.м., розташованого за адресою: Автономна Республіка Крим, підстава для набуття: договір купівлі-продажу від року № (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна:) на дату набуття у власність Ланіною О.Є. (РНОКПП), тобто станом на 26 листопада 2021 року, знаходилась в ціновому діапазоні від 950 000 грн. 00 коп. до 1 350 000 грн. 00 коп.

Загальна вартість майна, придбаного Ланіною О.Є. у період перебування у шлюбі із відповідачем Цековим С.П., знаходиться у діапазоні від 2 805 000 грн. 00 коп. до 3 585 000 грн. 00 коп. Таким чином, придбання Ланіною О.Є. вказаного нерухомого майна самоєтійно, за власні кошти, не вбачається можливим, оскільки дохід, отриманий нею за період з 1998 по 2012 роки, був недостатнім для придбання такої кількості майна. Отже, є підстави вважати, що вказане нерухоме майно було придбане за спільні із відповідачем Цековим С.П. кошти і знаходиться в його опосередкованому володінні.

4.3. Відносно активів, щодо яких Відповідач може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, томожні за змістом здійснення права розпорядження ними через пов'язану особу, Цекова Євгена Сергійовича.

Відповідно до інформаційного доось, що є додатком до відповіді НАБУ від 14 жовтня 2022 року за № 02-022/19581, Цеков Євген Сергійович володіє наступним майном:

- будівля навчального корпусу, реєстраційний номер активу: , адреса активу: м. Сімферополь, ;

- нежиле приміщення, реєстраційний номер активу: адреса активу: м. Сімферополь,

- будинок, реєстраційний номер активу: адреса активу: АРК, Сімферопольський р.,

- автомобіль KIA SPORTAGE, номер та серія знака

Відповідно до відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Цеков Є.С. володіє наступним майном:

- Будівля навчального корпусу, загальна площа: 150,2 кв.м., Опис: будівля навчального корпусу літер "Б2" загальною площею 150,2 кв.м., адреса майна: Автономна Республіка Крим, підстава набуття власності: договір купівлі-продажу, № від року (реєстраційний номер майна:);

- Нежиле приміщення, загальна площа: 648,4 кв.м., технічний опис майна: нежилі приміщення у літ. "А" : №№ 1, 1а, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 10а, 11, 52, 52а, 53, 54, 54а, адреса майна: Автономна Республіка Крим, підстава набуття власності: договір купівлі-продажу № від року (реєстраційний номер майна:);

- Будинок, загальна площа: 63,8 кв.м., житлова площа: 32,0 кв.м., технічний опис майна: А основне, а прибудова, а 1 тамбур, адреса майна: Автономна Республіка Крим, підстава набуття власності: договір купівлі-продажу № від року (реєстраційний номер майна:) (витяги з реєстру додаються).

Відповідно до відповіді ДПС від 06 листопада 2023 року за № 1599/5/99-00-08-02-01-05, Цєков Є.С. в період з 2000 по 2013 роки мав наступні доходи:

- 206 грн. 44 коп. доходу за основним місцем роботи за 2000 рік;
- 1 434 грн. 79 коп. доходу за основним місцем роботи за 2001 рік;
- 2 777 грн. 46 коп. доходу за основним місцем роботи за 2002 рік;
- 2 886 грн. 33 коп. доходу за основним місцем роботи за 2003 рік;
- 6 805 грн. 63 коп. доходу у вигляді заробітної плати за 2004 рік;
- 12 855 грн. 16 коп. доходу у вигляді заробітної плати, інших виплат та винагород, нарахованих (виплачених) відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору за 2005 рік;
- 13 780 грн. 16 коп. доходу у вигляді заробітної плати, інших виплат та винагород, нарахованих (виплачених) відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору за 2006 рік;
- 9 999 грн. 49 коп. доходу у вигляді заробітної плати, інших виплат та винагород, нарахованих (виплачених) відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору за 2007 рік;
- 13 081 грн. 26 коп. доходу у вигляді заробітної плати, інших виплат та винагород, нарахованих (виплачених) відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору за 2008 рік;
- 20 352 грн. 31 коп. доходу у вигляді заробітної плати, інших виплат та винагород, нарахованих (виплачених) відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору за 2009 рік;
- 25 159 грн. 28 коп. доходу у вигляді заробітної плати, інших виплат та винагород, нарахованих (виплачених) відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору, 398 грн. 82 коп. інших доходів та 254 970 грн. 00 коп. доходу, виплаченого самозайнятій особі у 2010 році;
- 11 619 грн. 18 коп. доходу у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору та 127 260 грн. 00 коп. доходу, виплачений самозайнятій особі у 2011 році;
- 13 615 грн. 04 коп. доходу у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору та 114 180 грн. 00 коп. доходу, виплачений самозайнятій особі у 2012 році;
- 10 422 грн. 03 коп. доходу у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору та 70 740 грн. 00 коп. доходу від операцій з продажу або обміну об'єктів рухомого майна у 2013 році.

Таким чином, дохід Цєкова Є.С. за період з 2000 по 2013 роки становить 712 543 грн. 38 коп.

04 квітня 2023 року Мін'юст направив до КНДІСБ запит за № 40970/38.1.1/33-23, яким просив надати інформацію щодо ретроспективної вартості майна Цєкова Є.С., на дату набуття у власність такого майна (копія запиту додається). 10 квітня 2023 року КНДІСБ надав відповідь за № 4625/5341-2-23/42 (копія відповіді додається), відповідно до якої:

- ринкова вартість нерухомого майна, а саме - будівлі навчального корпусу у літ. «Б2», загальною площею 150,2 кв.м., розташованої за адресою: Автономна Республіка Крим, підстава для набуття: договір купівлі-продажу від _____ року, № _____ (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: _____) на дату набуття у власність Цєковим Є.С. (РНОКПП _____), тобто станом на 30 травня 2013 року, знаходилась в ціновому діапазоні від 850 000 грн. 00 коп. до 1 450 000 грн. 00 коп.;

- ринкова вартість нерухомого майна, а саме - нежилого приміщення у літ. «А», загальною площею 648,4 кв.м., розташованого за адресою: Автономна Республіка Крим, підстава для набуття: договір купівлі-продажу від _____ року, № _____ (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: _____) на дату набуття у власність Цєковим Є.С. (РНОКПП _____), тобто станом на 11 вересня _____ року.

2009 року, знаходилась в ціновому діапазоні від 2 650 000 грн. 00 коп. до 5 250 000 грн. 00 коп.;

- ринкова вартість нерухомого майна, а саме - будинку загальною площею 63,8 кв.м., житловою площею 32,0 кв.м., розташованого за адресою: Автономна Республіка Крим, підстава для набуття: договір купівлі-продажу від _____ року, № _____ (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: _____) на дату набуття у власність Цековим Є.С. (РНОКПП _____), тобто станом на 25 грудня 2007 року, знаходилась в ціновому діапазоні від 230 000 грн. 00 коп. до 360 000 грн. 00 коп.

Загальна вартість усього нерухомого майна, придбаного Цековим Є.С., знаходиться у діапазоні від 3 730 000 грн. 00 коп. до 7 060 000 грн. 00 коп. Таким чином, придбання Цековим Є.С. вказаного нерухомого майна самостійно, за власні кошти, не вбачається можливим, оскільки дохід, отриманий ним за період з 2000 по 2013 роки, був недостатнім для придбання такої кількості майна. Отже, є підстави вважати, що вказане нерухоме майно було придбане за кошти відповідача Цєкова С.П. і знаходиться в його опосередкованому володінні.

05 квітня 2023 року Мін'юст направив до Головного сервісний центр Міністерства внутрішніх справ України (далі – ГСЦ МВС) запит за № 41753/38.1.2/11-23, яким просив надати інформацію щодо транспортних засобів, якими володіє Цєков Є.С. (копія запиту додається). 12 квітня 2023 року ГСЦ МВС надіслало відповідь за № 31/26-1263, відповідно до якої Цєков Євген Сергійович, 08 травня 1978 року народження, володіє транспортним засобом KIA SPORTAGE 1998 року випуску, VIN _____, номерний знак _____, свідоцтво _____ від _____ року (копія відповіді додається).

5. Обґрунтування позовних вимог

5.1. Щодо співмірності.

Відповідно до статті 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непогнущим.

Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним певним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану.

Так, як вже зазначалося вище, згідно Указом Президента від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану» в Україні введений воєнний стан. Цим Указом, зокрема, встановлено, що у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями 30 – 34, 38, 39, 41 – 44, 53 Конституції України, а також вводяться тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені частиною першою статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану».

Відповідно до положень статті 1 Протоколу 1 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном.

Будь-яке обмеження права власності повинно здійснюватися, зокрема, на умовах, передбачених законом. При цьому, обмеження права власності має переслідувати законну мету за допомогою засобів, які є пропорційними меті (Beuer проти Італії (Рішення Великої Палати від 5 січня 2000 року, заява № 33202/96, параграф 107). При цьому, має бути розуміє співвідношення між засобами та метою, що досягається – так званий «справедливий баланс» між інтересом суспільства та вимогами щодо захисту фундаментальних прав особи (серед

інших, Рішення у справі Edwards проти Мальти від 24 жовтня 2006 року, заява № 17647/04, параграф 69).

Заходи, такі як конфіскація, можуть класифікуватися як контроль за користуванням майном. Право власності не є абсолютним, оскільки держава може вимагати від суб'єктів дотримуватися певних позитивних зобов'язань. У разі якщо особи своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці, інтересам громадян країни, наприклад, через фінансування чи підтримку війни проти цієї країни, держава може вжити заходів на припинення чи попередження таких дій.

Відповідно до системи захисту прав людини, встановленої Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, національні органи повинні зробити первинну оцінку не лише існування проблеми, що викликає суспільне занепокоєння, та вимагас вжиття заходів щодо позбавлення власності, так і власне заходів, які необхідно вжити. У цьому, як і в інших сферах, на які поширюються гарантії Конвенції, національні органи користуються певною свободою розсуду. (Рішення у справі James та інші проти Великобританії від 21 лютого 1986 року, заява № 8793/79, параграф 46). Відповідно, на національні органи покладається оцінка того, чи позбавлення власності є пропорційним засобом досягнення законної мети в суспільних інтересах.

При застосуванні такої санкції як стягнення активів в дохід держави, просимо суд враховувати співмірність її застосування із шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача. Неможливо застосувати менш агресивні засоби впливу на особу. Застосування стягнення активів пропонується як крайній без альтернативний захід, оскільки саме Цековим С.П. добровільно, свідомо, з власної волі було власним голосом схвалено спробу незаконної анексії частин Донецької та Луганської областей, а також Закарпатської та Херсонської областей в цілому російською федерацією, а також її військове вторгнення на територію України. Наслідки цих дій спричинили загибель великої кількості мирного українського населення, руйнування мирних місць України, що також призвело до економічної нестабільності України, зменшення рівня життя населення, обмеження пересування, в тому числі, серед інших держав, зменшення міжнародної співпраці та торговельного розвитку.

В постанові Великої Палати Верховного Суду від 07 квітня 2020 року у справі № 916/2791/13 сформуована правова позиція про те, що втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції (Європейської конвенції з прав людини), якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, й інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення (п. 6.43 Постанови).

Відповідно до пункту 6.48 Постанови - не кожне втручання у право мирного володіння майном зумовлює порушення принципу пропорційності.

Стаття 1 Додаткового протоколу до Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (<https://www.echr.coe.int/documents/convention Ukr.pdf>) визнає, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений свого майна інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом або загальними принципами міжнародного права. Проте вказані положення жодним чином не обмежують право держави вводити в дію такі закони, які, на її думку, є необхідними для здійснення контролю за користуванням майном відповідно до загальних інтересів або для забезпечення сплати податків чи інших зборів або штрафів.

Так, стягнення на майно може бути виправдане важливістю дотримання міжнародного правопорядку. ЄСПЛ постановив, що Конвенцію слід тлумачити в такий спосіб, щоб «не перешкоджати поточній тенденції до розширення та зміцнення міжнародного співробітництва» (рішення ЄСПЛ у справі «Босфор проти Ірландії» [Bosphorus v. Ireland] від

30 червня 2005 року, пар. 108). Конфіскація також може бути використана як механізм перерозподілу на користь осіб, які постраждали від актів російської агресії в Україні.

5.2. Щодо пропорційності втручання у право власності.

В постанові Великої Палати Верховного Суду від 07 квітня 2020 року у справі № 916/2791/13 сформована правова позиція про те, що втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції (Європейської конвенції з прав людини), якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, й інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення (пункт 6.43 Постанови).

З цього приводу Велика Палата Верховного Суду наголошує, що не кожне втручання у право мирного володіння майном зумовлює порушення принципу пропорційності (пункт 6.48 Постанови).

При аналізі пропорційності втручання в право на вільне володіння майном не можна залишити без уваги та потрібно врахувати інформацію, яка вже була наведена в цій позовній заяві в розділі «щодо пропорційності втручання у право власності» відносно чисельності втрат українців серед цивільних осіб, населення, після початку вторгнення РФ на територію України.

Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини (УВКПЛ ООН) на щотижневій основі публікуються дані щодо втрат серед цивільних осіб після початку вторгнення РФ на територію України. Так, на офіційному вебсайті ООН (<https://www.ohchr.org/en/news/2023/04/ukraine-civilian-casualty-update-3-april-2023>) опубліковано наступну інформацію станом на 27 березня 2023 року (є найактуальнішою офіційною публікацією УВКПЛ ООН станом на дату подачі позовної заяви):

«З 24 лютого 2022 року, коли почався збройний напад Російської Федерації на Україну, до 2 квітня 2023 року Управління Верховного комісара ООН з прав людини (УВКПЛ ООН) зафіксувало 22 607 випадків загибелі або поранення цивільних осіб в Україні: 8 451 загиблих і 14 156 поранених:

- 18 180 випадків (6 567 вбитих і 11 613 поранених) на території, підконтрольній Україні;
- 4 427 випадків (1 884 вбитих та 2 543 поранених) на окупованій рф території.

Більшість зафіксованих втрат серед цивільних осіб було спричинено застосуванням вибухової зброї з великою зоною ураження, включаючи обстріли з важкої артилерії та реактивних систем залпового вогню, а також ракетні та авіа удари.

УВКПЛ ООН вважає, що реальні цифри значно вищі, оскільки отримання інформації з деяких міст, де тривають інтенсивні бойові дії, відбувається з затримкою, та багато повідомлень із міст, звідки надходить інформація про втрати серед цивільного населення, все ще потребують підтвердження. Це відноситься, наприклад, до населених пунктів Маріуполь (Донецька область), Ізюм (Харківська область), Лисичанськ, Попасна і Северодонецьк (Луганська область), а також Херсонський напрямок, де, за повідомленнями, мали місце численні випадки загибелі чи поранення цивільних осіб».

Відповідно до викладеного, вважаємо, що є прямий зв'язок між діями підсанкційної особи, які полягають у взятті участі в ухваленні рішень (з підтримкою таких рішень своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора рф на територію України та порушенням фундаментальних прав та інтересів людини та суспільства в цілому. Зокрема потрібно взяти до уваги наявність чисельних жертв серед цивільного населення в Україні, яке не бере безпосередньої участі у військових діях, руйнування об'єктів інфраструктури, культурної спадщини України, загрози атомної катастрофи тощо. Вказане зумовлює відповідне реагування з боку держави шляхом використання правового механізму у виді застосування до Цекова С.П. санкції у виді стягнення в дохід держави активів які знаходяться на території України.

Цілі застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції» у виді стягнення у дохід держави активів, в умовах триваючої агресивної війни РФ проти України співвідносяться з інтересами суспільства. Вказані активи після відчуження в дохід держави зможуть використовуватися для покриття збитків спричинених військовими діями, наповнення бюджету держави та для інших потреб, у тому числі відновлення України після військової агресії РФ.

Україна має суверенне право на захист. Воно закріплене, серед іншого, у Конституції України, Декларації про державний суверенітет України, загальновизнаних міжнародних нормах і правилах, а також в особливому контексті у статті 1 Закону України «Про санкції», у якій зазначається, що держава Україна може застосовувати спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

5.3. Щодо причетності відповідача до терористичної діяльності.

Відповідно до частини 2 статті 1 Закону України «Про санкції» санкції можуть застосовуватись з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також осіб суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність.

Закон України «Про санкції» визначає вичерпне коло суб'єктів до яких можуть застосовуватись санкції. По відношенню до фізичних осіб вони застосовуються до нерезидентів, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів які здійснюють терористичну діяльність.

Так, 22 травня 2022 року було прийнято Закон України «Про заборону пропаганди російського неонацистського тоталітарного режиму, акту агресії проти України з боку російської федерації як держави-терориста, символіки, яка використовується збройними та іншими воєнними формуваннями російської федерації у війні проти України», який набрав чинності 12 червня 2022 року Відповідно до положень частини 1 статті 1 вказаного Закону:

- держава-терорист – держава, яка відкрито, з використанням власних збройних сил, інших збройних формувань, або приховано, з використанням збройних формувань, що діють від імені та (або) в інтересах такої держави, вчиняє терористичні акти, акти міжнародного тероризму;

- пропаганда російського неонацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України – поширення інформації, спрямованої на підтримку або виправдання злочинного характеру діяльності російської федерації, органів держави-терориста (держави-агресора), їх посадових осіб, працівників, службовців (у тому числі військовослужбовців) та (або) представників, які відкрито або приховано діють від імені російської федерації на території України або з території інших держав проти України; публічне заперечення, у тому числі через засоби масової інформації або з використанням мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії російської федерації проти України; публічне використання символіки воєнного вторгнення російського неонацистського тоталітарного режиму в Україну, використання, створення, поширення продукції, що містить таку символіку, в Україні та (або) за кордоном.

Відповідно до частини 1 статті 2 Закону України «Про заборону пропаганди російського неонацистського тоталітарного режиму, акту агресії проти України з боку російської федерації як держави-терориста, символіки, яка використовується збройними та іншими воєнними формуваннями російської федерації у війні проти України» російська федерація є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне

створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах (частина перша статті 2 Закону).

Окрім цього, вказаним Законом доповнено наданий в Законі України «Про боротьбу з тероризмом» термін «терористична діяльність», зокрема пропагандою російського неонацистського тоталітарного режиму. Так, відповідно до вимог статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» тероризм – суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я її в чому не винних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей; терористична діяльність – діяльність, яка охоплює:

- планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів;
- підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях;
- організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах;
- вербування, озброєння, підготовку та використання терористів;
- пропаганду і поширення ідеології тероризму;
- пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України;
- проходження навчання тероризму;
- виїзд з України та в'їзд в Україну з терористичною метою;
- фінансування та інше сприяння тероризму.

Отже, Україною на законодавчому рівні визнано російську федерацію державою-терористом, що вчиняє геноцид Українського народу, масові вбивства, міжнародні злочини в Україні, запроваджено заборону пропаганди російського неонацистського тоталітарного режиму, акту агресії проти України, використовувати латинські літери «Z», «V», а також офіційну символіку та емблеми збройних сил російської федерації та її органів на будь-яких рекламних, транспортних засобах, друкованих матеріалах, одязі, у місцях проведення масових заходів, в матеріалах будь-якої агітації, рекламі, ЗМІ, Інтернеті, соціальних мережах, творах (крім із засудженням цього режиму).

Починаючи з 24 лютого 2022 року балістичні та крилаті ракети, дрони-камікадзе РФ майже щодня обстрілюють населені пункти України, цілеспрямовано завдаючи значної руйнації цивільній інфраструктурі, зокрема з метою знищення цивільного населення України без електричної енергії, засобів зв'язку, водо – та теплопостачання тощо. Ця обставина є загальновідомим фактом, широко освітленим у ЗМІ і не потребує доказування у силу частини третьої статті 78 КАС України.

Крім того, судом встановлено, що після повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну, росію визнано країною-терористом законодавчими органами як окремих країн, так і об'єднаннями держав, зокрема, Європейського Парламенту. При цьому, хоча в кожному окремому випадку по-різному вжито сам термін тероризм (росія – держава-терорист, росія – спонсор тероризму, режим росії – терористичний), однак фактично все зводиться до визначення, яке закріплено в згаданому вище Законі України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, акту агресії проти України з боку російської федерації як держави-терориста, символіки, яка використовується збройними та іншими воєнними формуваннями російської федерації у війні проти України», а саме визнання російської федерації державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення.

Окрім цього, варто зазначити, що 10 травня 2022 року у сенаті Сполучених Штатів Америки зареєстровано резолюцію, що визнає російську федерацію державою-спонсором тероризму. У резолюції йдеться про те, що Сенат вважає дії уряду росії за головування путіна в.в. актами тероризму і закликає держсекретаря США визнати росію державою, яка спонсорує тероризм.

Водночас, 10 травня 2022 року Сейм Литви одноголосно ухвалив резолюцію, якою визнав росію державою, яка підтримує та здійснює тероризм, а війну росії проти України – геноцидом української нації.

11 серпня 2022 року послы (депутати) Сейму Латвії ухвалили заяву, у якій оголосили росію державою-спонсором тероризму і назвали її дії в Україні «цілеспрямованим геноцидом проти українського народу». Отже, Латвійський парламент офіційно визнав тероризмом насильницькі дії російської федерації проти цивільних осіб України та інших країн, а саму росію – країною, що підтримує тероризм. Латвійський Сейм зазначив, що сили російської федерації цілеспрямовано атакують цивільних в Україні, використовуючи страждання та залякування як інструмент у спробі деморалізувати український народ і військових, паралізувати діяльність держави, щоб окупувати Україну. Політики зазначають, що для досягнення політичних цілей російська федерація використовує насильство.

12 жовтня 2022 року Генасамблея Організації Об'єднаних Націй засудила спробу анексії росією територій України та ухвалила резолюцію щодо територіальної цілісності України проти намагання Росії заблокувати цей процес. При цьому, як зазначив уповноважений Верховної Ради України з прав людини, 143 країни зі 193 проголосували «за», 5 – «проти» (Білорусь, Північна Корея, Нікарагуа, Сирія та Росія), а ще 35 – «утримались».

Надалі, 13 жовтня 2022 року, Парламентська асамблея Ради Європи ухвалила резолюцію про визнання росії терористичним режимом.

Варто зазначити, що у міжнародному праві такий термін, як держава-терорист – відсутній (на відміну від українського, про що зазначено вище), а тому згаданим рішенням (резолюцією) Парламентською асамблеєю Ради Європи росію названо не державою-терористом, а державою, режим якої є терористичним. Однак, фактично в резолюції є заклик державам-членам Ради Європи визнати поточний російський політичний режим терористичним і заставувати його як такий. А також важлива частина цього рішення – це заклик забезпечити всеохоплюючу систему відповідальності російської федерації з точки зору порушення російською федерацією вимог і норм міжнародного права і забезпечити заповнення прогалин у цій відповідальності, зокрема шляхом створення спеціального трибуналу, який буде працювати над злочинами агресії проти України. По-друге, інша частина передбачає створення всеохоплюючої системи компенсації – компенсаційного механізму, який буде якраз обійматися питаннями другої, тобто некримінальної, частини відповідальності, яка стосується акту агресії російської федерації проти України.

Також 18 жовтня 2022 року парламент Естонії (Рійгіког) визнав росію державою-спонсором тероризму та назвав росію «найбільшою загрозою миру як у Європі, так і в усьому світі». Депутати 88 голосами (із загальної кількості в 101) ухвалили документ із засудженням анексії території України та оголошенням російського режиму терористичним.

26 жовтня 2022 року Сенатом Польщі прийнято резолюцію, якою визнано владу російської федерації терористичним режимом». При цьому, за таку резолюцію проголосували всі присутні польські сенатори. Згідно вказаної резолюції констатовано, що *«російські загартники тероризують жителів українських міст, бомбардуючи цивільні об'єкти: дитячі садки, школи, театри та житлові масиви. Банюти в російській формі катують і вбивають військовополонених і мирних жителів окупованих територій. Викрадають українських дітей. Депортують, переселяють і відправляють українських громадян у віддалені райони росії»*.

Крім того, Сенат Республіки Польща рішуче засудив російську агресію і закликав всі країни, які виступають за мир, демократію та права людини, визнати уряд російської федерації терористичним режимом.

Аналогічну резолюцію 15 листопада 2022 року прийнято Нижньою палатою парламенту Чехії. У резолюції засуджується напад Росії на Україну, зокрема удари по об'єктах енергетичної інфраструктури, і не визнаються результати референдумів, на підставі яких російська влада анексувала частину української території. Окрім цього, депутати парламенту Чехії підтримали ініціативу створити спеціальний міжнародний трибунал для

судового переслідування за злочини під час війни та провести розслідування Міжнародного кримінального суду.

Щодо створення спеціального міжнародного трибуналу у зв'язку із терористичними діями росії також висловився Північноатлантичний альянс (далі – НАТО). Так, 21 листопада 2022 року Парламентська асамблея НАТО ухвалила резолюцію, у якій закликала створити спеціальний Міжнародний трибунал щодо агресії російської федерації, а також визнала останню державою-терористом. Варто зазначити, що всі 30 країн НАТО підтримали пропозиції української делегації.

Водночас, 23 листопада 2022 року Європейський парламент також визнав росію державою-спонсором тероризму. Відповідну резолюцію підтримали 494 європейських парламентарі, 58 були проти, 44 утрималися. Згідно з вказаною резолюцією Європарламент рішуче засуджує воєнні злочини та акти терору проти цивільного населення, що здійснені російською федерацією та її поплічниками з метою досягнення руйнівних політичних цілей в Україні та на території інших країн, та визнає росію як державу, що спонсорє тероризм, а також як державу, що використовує терористичні засоби. Європарламентарі, окрім іншого, висловили солідарність з народом України та іншими жертвами російської агресії, а також наголосили на необхідності притягнення до відповідальності тих держав, недержавних гравців та окремих осіб, які підтримують та роблять можливого збройну агресію росії, а також посилюють її військові потужності. Водночас, депутати Європейського парламенту закликали Єврокомісію та країни-члени поєднати зусилля для створення широкого міжнародного «компенсаційного механізму», який має включати створення міжнародного реєстру завданої шкоди та механізми взаємодії із українською владою у цих справах.

14 листопада Генеральна асамблея ООН проголосувала резолюцію «Забезпечення засобів правового захисту та репарацій у зв'язку з агресією проти України», мета якої створити механізми компенсації Україні збитків, завданих повномасштабною російською агресією. 94 країни підтримали прийняття документу, 73 – утрималися і 14 проголосувало проти. Документ містить рекомендації державам щодо створення міжнародного реєстру таких збитків для документування доказів та інформації щодо шкоди, втрати або каліцтва, заподіяних війною фізичним і юридичним особам, а також державі Україна. Також він визнає необхідність створення у співпраці з Україною міжнародного механізму відшкодування збитків.

Положеннями вищезазначених документів встановлено, що росія має понести юридичні наслідки за всі її міжнародно-протиправні дії, включаючи здійснення репарацій за збитки, включаючи будь-яку шкоду, спричинену такими діями.

Оскільки Цєков С.П., як уже зазначалося, сприяв та продовжує сприяти завданню істотної шкоди національній безпеці України, яка підтверджується фактом підтримки ним державної політики російської федерації, пропагандою російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, оскільки російська федерація вчиняє відкриту збройну агресію проти України, що призвело до захоплення частини території України, руйнування населених пунктів, промислової та цивільної інфраструктури, людських втрат - це співвідноситься із положеннями Закону України «Про санкції», зокрема щодо застосування санкцій, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», та стягнення в дохід держави активів, які належать відновілачу Цєкову С.П. щодо яких (активів) відновілач прямо, та опосередковано вчиняв дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Водночас, як уже зазначено вище, згідно чинного законодавства, пропаганда російського нацистського тоталітарного режиму, до якої вдавався відновілач після повномасштабного вторгнення російської федерації 24 лютого 2022 року, є формою терористичної діяльності відповідно до вимог статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом».

Відповідно до частини 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції» під публічними діями розуміються дії, адресовані невизначеному колу осіб, зокрема у мережі Інтернет або за допомогою засобів масової інформації.

5.4. Докази у справі

Відповідно до статті 72 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАСУ) доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Ці дані встановлюються, зокрема, письмовими, речовими і електронними доказами.

Стаття 73 КАСУ встановлює, що належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування.

Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Сторони мають право обґрунтовувати належність конкретного доказу для підтвердження їхніх вимог або заперечень.

Водночас обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування (стаття 74 КАСУ).

Відповідно до статті 99 КАСУ електронними доказами є інформація в електронній (цифровій) формі, що містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи (текстові документи, графічні зображення, плани, фотографії, відео- та звукозаписи тощо), веб сайти (сторінки), текстові, мультимедійні та голосові повідомлення, метадані, бази даних та інші дані в електронній формі. Такі дані можуть збиратися, зокрема, на портативних пристроях (картах пам'яті, мобільних телефонах тощо), серверах, системах резервного копіювання, інших місцях збереження даних в електронній формі (в тому числі в мережі Інтернет).

На підставі вказаного докази щодо застосування міжнародних санкцій подаються у виді посилання на веб сайти та роздруківки з них.

5.4. Підсудність

Частиною другою статті 5¹ ЗУ «Про санкції» визначено суд, на який покладено повноваження щодо розгляду проваджень у справах про застосування санкцій. У згаданій нормі вказано, що за наявності підстав та умов, визначених Законом, Міністр звертається із заявою до Вищого антикорупційного суду (далі – ВАКС). Розгляд справи відбувається в порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України.

Відповідно до частини третьої статті 20 КАСУ Вишому антикорупційному суду підсудні справи про застосування санкцій, передбаченої пунктом 11 частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції».

ВАКС є постійно діючим вищим спеціалізованим судом у системі судоустрою України, завданням якого є здійснення правосуддя відповідно до визначених законом засад та процедур судочинства з метою, зокрема, вирішення питання про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави у випадках, передбачених законом, у порядку цивільного судочинства (частина перша статті 3 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд України»). Відповідно до частини п'ятої статті 22 КАСУ Вищий антикорупційний суд вирішує адміністративні справи щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції», як суд першої інстанції.

Згідно з пунктом 2 частини третьої статті 5 ЗУ «Про санкції» рішення щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону, ухвалюється судом у порядку, визначеному статтею 5¹ цього Закону, та повинно містити строк їх застосування, крім випадків застосування санкцій, що призводять до припинення прав, та інших санкцій, які за змістом не можуть застосовуватися тимчасово (частина п'ята статті 5 ЗУ «Про санкції»).

Рішення суду про застосування цієї санкції в день набрання ним законної сили надсилається Кабінету Міністрів України для визначення суб'єкта, порядку та способу його виконання.

5.5. Відомості про вжиття заходів досудового врегулювання спору

Повідомляємо, що заходи досудового врегулювання спору Мін'юстом не вживались.

5.6. Відомості про вжиття заходів забезпечення доказів або позову до надання позовної заяви

Заходи забезпечення доказів Позивачем не вживались, заява про забезпечення позову додається разом з позовною заявою.

5.7. Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи

Відповідно до частини першої статті 132 Кодексу адміністративного судочинства України, судові витрати складаються з судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи. Розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом.

Пункт 25 частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» визначає, що Мін'юст, як центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, – у справах про застосування санкцій, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції» звільняється від сплати судового збору.

5.8. Підтвердження Позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до Відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до Відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав, що викладені в цій позовній заяві.

6. Резолютивна частина позову

Таким чином, на підставі викладеного вбачається, що діяльність Відповідача спрямована, зокрема, на порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підриє її безпеки, сприяння військовим діям шляхом пропаганди війни, насильства, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення, поширення серед зростаючого покоління ідеології «денацифікації та демілітаризації України», посягання на права і свободи людини, здоров'я населення, заперечення права українського народу на самовизначеність тощо. Застосування санкції у виді *стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тождешні за змістом здійсненню права розпорядження ними* (пункт 1 частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції») спрямоване на сприяння зупиненню агресивних дій РФ та припинення підтримки її винищального політичного режиму шляхом удару по її фінансових можливостях і прихильників режиму для продовження збройної агресії; здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих Україні та її народу, за рахунок коштів, отриманих від реалізації майна, що стягується в дохід держави, та запобігання подальшому сприянню та підтримці «воєнних операцій» Росії і порушенню нею норм міжнародного права, шляхом встановлення конкретних і невідворотних наслідків для прихильників таких дій у виді втрати власних активів; вчинення Росією на території України воєнні злочинів, злочинів проти людяності та масштабності руйнування цивільної інфраструктури; укріплення фінансово-економічного підгрунтя, обороноздатності Української держави та компенсації шкоди жертвам злочинів РФ, сприятиме satiefakції громадян (компенсація шкоди) та державі (через укріплення її фінансово-економічного підгрунтя).

Підставами застосування санкцій у виді блокування активів фізичних та юридичних осіб є дії фізичної та юридичної особи, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України

належних їм прав і свобод, які виникли з моменту набуття чинності ЗУ «Про санкції» у 2014 році. Норма у цій частині діяла з 12 вересня 2014 року, що свідчить про те, що Цєков С.П. був обізнаним, що у випадку вчинення вищезазначених дій відносно нього можуть бути запроваджені санкції з боку держави України.

Цєков Сергій Павлович жодного разу не виступав публічно із заявою про засудження агресії з боку рф чи режиму путіна в.в. Навпаки, Цєков С.П. шляхом голосування у раді федерації рф та систематичними публічними виступами сприяв та підтримував військову агресію рф проти України та підтримував дії рф, пов'язані із цією агресією. Вказане свідчить, що Цєков С.П. добре усвідомлював свої дії та продовжує вчиняти дії, які є підставами для застосування санкції у виді блокування активів, як передумови застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів. Своїми діями він сприяв та продовжує сприяти завданню істотної шкоди національній безпеці України, яка підтверджується фактом підтримки ним державної політики рф, пропагандою російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, оскільки рф вчиняє відкриті збройні агресії проти України, що призвело до захоплення частини території України, руйнуванню населених пунктів, промислової та цивільної інфраструктури, людськими втратам. Обставини заподіяння шкоди державі України та окремим громадянам, порушення територіальної цілісності фіксуються та оприлюднюються національними ЗМІ, державними органами влади та іноземними місіями. Вказані обставини є загальноповідомними та не потребують доказування.

В умовах триваючої агресивної війни проти України такі цілі застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів співвідносяться з інтересами суспільства, адже, як уже зазначалося раніше. Рішенням РНБО від 07 вересня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введено в дію Указом Президента України від 07 вересня 2022 року № 637/2022) стосовно Цєкова Сергія Павловича, 28 січня 1953 року народження, уродження м. Сімферополь, АР Крим, УРСР, сенатора Російської Федерації, «представника в Раді Федерації від законодавчої влади Республіки Крим», застосовано санкцію у виді блокування активів, підсанкційною особою з власної волі здійснюються, зокрема, підтримка власним голосом рішення щодо воєнного нападу рф на Україну; участь в ухваленні рішення щодо поширення юрисдикції рф на території що входять до складу України, поширення ідей денацифікації України, пропагування підтримки дій вищого політичного керівництва росії; виправдовування воєнних дій проти України; сприяння злочинам проти територіальної цілісності України, геноциду народу України та людяності; пропаганда політики країни-агресора, а здійснення стягнення в дохід України активів підсанкційної особи стане кроком до її економічного відновлення, післявоєнної ревіталізації та нормалізації майнового статусу її громадян.

Таким чином, станом на дату подання до суду цієї позовної заяви достатньо підстав та наявні умови, визначені ЗУ «Про санкції» для застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів, що належить вказаним вище фізичним та юридичним особам, керуючись ст. 1, 3, 4, 5, 5¹ ЗУ «Про санкції», ч. 3 ст. 20, ч. 5 ст. 22, ст. 283¹ КАСУ, ч. 25 ч. 1 ст. 5 ЗУ «Про судовий збір»,

ПРОШУ:

1. Прийняти позовну заяву до розгляду та відкрити провадження у справі.

2. Застосувати до Цєкова Сергія Павловича, _____ року народження,

РНОКПП: _____ уродження м. Сімферополь, АР Крим, УРСР, сенатора Російської Федерації, «представника в Раді Федерації від законодавчої влади Республіки Крим», санкцію, передбачену пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України "Про санкції".

3. Стягнути в дохід держави активи, а саме:

- Нежиле приміщення, загальною площею: 648,4 кв.м., технічний опис майна: нежилі приміщення у лт. "А" : №№ 1, 1а, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 10а, 11, 52, 52а, 53, 54, 54а, адреса нерухомого майна: Автономна Республіка Крим, _____ ;
 будинок 24 (реєстраційний номер майна: _____);

- Будівлю навчального корпусу, загальною площею: 150,2 кв.м., Опис: будівля навчального корпусу літер "Б2" загальною площею 150,2 кв.м., адреса нерухомого майна: Автономна Республіка Крим, (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна:);

- Будинок, загальною площею: 63,8 кв.м., житлова площа: 32,0 кв.м., технічний опис майна: А основне, а прибудова, а 1 тамбур, адреса нерухомого майна: Автономна Республіка Крим, (реєстраційний номер майна:);

- Житловий будинок з надвірними побудовами, загальною площею: 58 кв.м., житлова площа: 38,4 кв.м., площа земельної ділянки: 1138 кв.м., адреса нерухомого майна: Автономна Республіка Крим, (реєстраційний номер майна:);

- 1/2 частки в праві спільної часткової власності на житловий будинок з господарсько-побутовими будівлями, загальною площею: 57,3 кв.м., житлова площа: 36,4 кв.м., площа земельної ділянки: 593 кв.м., адреса нерухомого майна: Автономна Республіка Крим, (реєстраційний номер майна:);

- Квартиру, загальною площею: 95,7 кв.м., житлова площа: 68,1 кв.м., опис: житлова кімната № 2-1, санвузол № 2-2 та кухня № 2-3, адреса нерухомого майна: Автономна Республіка Крим, м. Ялта, (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна:);

- Гараж, загальною площею: 21,7 кв.м., технічний опис майна: гараж №13, адреса нерухомого майна: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, (реєстраційний номер майна:);

- Транспортний засіб KIA SPORTAGE 1998 року випуску, VIN номерний знак , свідоцтво від року.

4. Рішення суду про застосування санкції, в день набрання ним законної сили надіслати Кабінету Міністрів України для визначення суб'єкта, порядку та способу виконання.

Додатки:

1. Копія Указу Президента України від 24 лютого 2022 року «Про введення воєнного стану» на 3 арк.
2. Копія Указу Президента України від 13 лютого 2023 року про продовження строку дії воєнного стану на 1 арк.
3. Копія Указу Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 7 вересня 2022 року «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» від 07 вересня 2022 року на 2 арк.
4. Копія рішення Ради національної безпеки і оборони України від 07 вересня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» з додатками на 7 арк.
5. Роздруківка витягу з рішення Ради Європи від 10 березня 2022 року № 2022/408 на 3 арк.
6. Роздруківка витягу з списку «Спеціально визначених громадян» Управління контролю за іноземними активами Міністерства фінансів США на 4 арк.
7. Роздруківка витягу з санкційних списків, виданих Управлінням із застосування фінансових санкцій Казначейства Її Величності Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії на 2 арк.
8. Роздруківка витягу з санкційних списків уряду Канади на 2 арк.
9. Витяг з списку підсанкційних осіб Департаменту зовнішніх відносин та торгівлі Австралії на 6 арк.
10. Копія запиту Мін'юсту до НАЗК від 12 вересня 2022 року № 78951/38.1.1/14-22 на 2 арк.
11. Копія відповіді НАЗК від 15 вересня 2022 року за №17-09/19634-22 на 7 арк.

12. Роздруківка указу президента рф від 21 лютого 2022 року № 71 на 1 арк.
13. Роздруківка указу президента рф від 21 лютого 2022 року № 72 на 1 арк.
14. Роздруківка постанов ради федерації федеральних зборів рф від 22 лютого 2022 року на 4 арк.
15. Роздруківка витягу списків з результатами відкритих голосувань по питаннях порядку денного 518 засідання ради федерації 22 лютого 2022 року на 8 арк.
16. Роздруківка постанов ради федерації федеральних зборів рф від 04 жовтня 2022 року на 16 арк.
17. Роздруківка витягу із списків з результатами відкритих голосувань по питаннях порядку денного 530 від 04 жовтня 2022 року на 20 арк.
18. Роздруківки статей з російських ЗМІ на 10 арк.
19. роздруківка відомостей з СДР щодо громадської організації «руська община Криму» на 8 арк.
20. Роздруківка статті з сайту <https://dic.academic.ru/> на 5 арк.
21. Роздруківки статей з сайту «руської общини Криму» на 30 арк.
22. Копія запиту Мініюсту до ДПС від 09 вересня 2022 року за № 78084/38.1.2/11-22 на 2 арк.
23. Копія відповіді ДПС від 13 вересня 2022 року за № 7816/5/99-00-12-04-01-05 в частині, що стосується відповідача на 5 арк.
24. Роздруківка відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно щодо майна, яке належить Цєкову С.П. на 2 арк.
25. Копія запиту Мініюсту до НАБУ від 12 вересня 2022 року за № 78959/38.1.1/11-22 на 4 арк.
26. Копія відповіді НАБУ від 14 жовтня 2022 року № 02-022/19581 з додатками на 13 арк.
27. Витяг щодо актового запису про шлюб № 2133 від 13 серпня 1976 року на 3 арк.
28. Витяг щодо актового запису про народження № 199 від 12 липня 1978 року на 3 арк.
29. Роздруківка відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно щодо майна, яке належить Ланіній О.Є. на 6 арк.
30. Копія запиту Мініюсту до ДПС від 02 лютого 2023 року за № 12373/38.3.2/11-23 на 2 арк.
31. Копія відповіді ДПС від 06 лютого 2022 року за № 1599/5/99-00-08-02-01-05 на 10 арк.
32. Копія запиту Мініюсту до КНДІСЕ від 28 березня 2023 року за № 37976/38.3.2/27-23 на 3 арк.
33. Копія відповіді КНДІСЕ від 04 квітня 2023 року КНДІСЕ за № 4278/4709-2-23/42 на 2 арк.
34. Роздруківка відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно щодо майна, яке належить Цєкову Є.С. на 6 арк.
35. Копія запиту Мініюсту до КНДІСЕ від 04 квітня 2023 року № 40970/38.1.1/33-23 на 4 арк.
36. Копія відповіді КНДІСЕ від 10 квітня 2023 року № 4625/5341-2-23/42 на 2 арк.
37. Копія запиту Мініюсту до ГСІД МВС від 05 квітня 2023 року № 41753/38.1.2/11-23 на 2 арк.
38. Копія відповіді ГСІД МВС від 12 квітня 2023 року № 31/26-1263 2 арк.
39. Роздруківка відомостей з офіційного сайту ООН щодо кількості померлих та поранених серед цивільного населення України на 4 арк.
40. Запит Мініюсту до АТ «Укріонга» від 26 жовтня 2022 року № 99153/38.3/33-22 на 1 арк.
41. Відповідь АТ «Укріонга» від 03 листопада 2022 року № 22/-11/733 на 1 арк.
42. Копія документу, що підтверджує повноваження особи, що підписала позов на 2 арк.
43. Копія довіреності на підтвердження повноважень представника Позивача на 1 арк.

44. Докази направлення позовної заяви з додатками відповідачу та третім сторонам, які не заявляють самостійних вимог, на 8 арк.

45. Оптичний диск HP Invert dvd-r 16x 4.7 GB/120 min. з електронними версіями електронних додатків до позовної заяви, завірених ЕЦП.

18.05.2023

Міністр юстиції України

Денис МАЛЮСЬКА